

Tájéoló

a BTFSZ lapja

33. évfolyam

2015 | 6

**Egy újabb kiélezett csata
Ismét a Bükkben az OCSB
II. József és Lacy gróf
Téli edzések, versenyek**

Legyel Törzstámogató!

Az idén ismét meghirdeti a Budapesti Tájfutók Szövetsége a törzstámogató rendszert. Ez a támogatói forma bevált, az elmúlt évben is sokan támogatták a szövetséget. Ma már a támogatás nem jár együtt személyi jövedelemadó ill. adóalap csökkentő lehetőséggel, így a támogatásról igazolást sem kell adni. Támogatóink jelentős része eddig sem vette igénybe ezeket az adózási kedvezményeket, így bízunk benne, hogy a továbbiakban is számíthatunk adományaikra.

A Törzstámogatók három fokozata a következők:

- **bronz** fokozatú támogató, aki legalább **8 000 Ft**-ot fizet be.
- **ezüst** fokozatú támogató, aki legalább **12 000 Ft**-ot fizet be.
- **arany** fokozatú támogató, aki legalább **20 000 Ft**-ot fizet be.

Támogatóinktól nem csak pénzt kérünk, hanem tanácsaikra, javaslataikra is igényt tartunk. Szeretnénk, ha az évről-évre egyre erősödő Törzstámogatói kör a budapesti tájfutósport igazi támasza lenne, az a biztos bázis, akikre mindig támaszkodhatunk.

Valamennyi támogatónkak tiszteletpéldányt küldünk a szövetség Tájoló című lapjából, ezen felül az Ezüst fokozatú támogatókat a Budapest normáltávú egyéni bajnokságára, az Arany fokozatú támogatókat pedig valamennyi Budapest bajnoki fordulóra meghívja a szövetség. A remélt támogatást a Tájoló novemberi (15/6.) számához mellékelt csekken vagy átutalással (AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni. A csekkekre kérjük ráírni: Támogatás. Minden eddigi és új törzstámogatónkak köszönjük az anyagi segítséget.

BTFSZ Elnöksége

Közygűlés

A BTFSZ október 29-i közgyűlésén jóváhagyta az alapszabály módosítását, amelyre kizárólag jogi vonatkozások (az új Ptk. hatálybalépése) miatt volt szükség.

Budapesti Tájfutó Napok

A Budapesti Tájfutó Napok időpontja **2016. január 23-24.**

A program a szokásos: szombaton teremttájfutó diákajnokság, senior találkozó, este bajnokok vacsorája, vasárnap délelőtt pedig a Ripszám Henrik emlékverseny.

A senior találkozón Zárug Zita és Harkányi Árpád tart élménybeszámolót világ körüli útjukról.

A pontos programot és kezdési időpontokat a BTFSZ honlapján megjelenő meghívó fogja tartalmazni.

Tájoló előfizetés 2016-ra

2016-ban ismét 6 alkalommal jelenik meg a lap, hasonló kivitelben, mint az idén, egy szám 48 oldalas lesz + közepen az eredmények oldalai.

Az előfizetési díj nem változik. Tehát a jövő évi árak:

Az éves előfizetési díj 2016-ra **5000 Ft**, külföldre 8000 Ft.

Egy példány ára: 850 Ft

Akik támogatják a szövetséget, azoknak tiszteletpéldányt küldünk.

Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékelt csekken vagy átutalással (**AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége**) kérjük befizetni.

A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkekre. Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csek „Közlemény” rovatába nem „Tájoló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t kell írni. Az év hátralévő rendezvényein, a csekken személyesen is előfizethető az újság. Várjuk az előfizetéseket!

A lap jövő évi első száma várhatóan február közepén fog megjelenni.

Hálás köszönet!

Az idén 47.651,- Ft-t kapott a Budapesti Tájfutó Sportjáért Alapítvány az szája 1%-os felajánlásokból. Köszönet érte minden tájfutónak.

Csipi Erzsébet

az Alapítvány titkára

A BTFSZ-nek juttatott 1 % pedig 214 848 Ft.

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók

Szövetségének lapja

2015 6. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Bacsó Piroska,

Hajdu Martin, Józsa Sándor,

Nagy Krisztina,

Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök 16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugar József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 6 alkalommal

lapzártá megjelenik

6. szám 11. 10. 11. 20.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók

Szövetségénél,

a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

EGY ÚJABB KIÉLEZETT CSATA

Ez az elemzés a Normáltávi Egyéni bajnokságról szól. Kezdeném az előzményekkel, kezdeném onnan, hogy egy gyengére sikerült augusztus és a Rob-os megszégyenülésem után azonnal nekivágtam a komolyabb edzésnek, mondván, hogy nem akarok tíz percet kapni Bakó Árontól az ONEB-en. A Cseh OB-n egy valamiféle hegyes tárgy/növény keresztül-szúrta a felkészülést, és emiatt henyéltem kellett tíz napot, mire el tudtam menni futni, fél kilométernél nagyobb távra. Szerencsére nem híztam el, de az utolsó három hét többnyire azzal telt, hogy fáj, hogy nem fáj, melyik cipő jó, melyik nem, felszakad-e a seb és ez érdekeljen-e vagy sem. A legjobb, legkeményebb talpú cipőmet használtam, az Icebug Phyto Bugrip-et, mely már Lipica éles szikláin is megállta a helyét. Belehelyeztem még egy cipőbetétet, amire lyukat vágtam ott, ahol a sebem volt, hogy lehető-

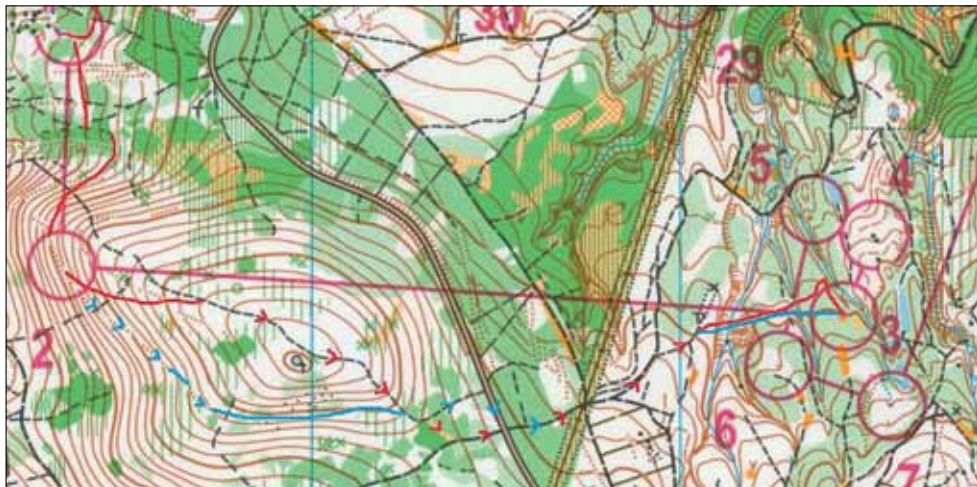
leg semmi ne érjen hozzá. Most fordult elő tehát velem először, hogy bármiféle sérülés hátráltat egy OB-hoz közel, valamint, hogy egyértelműen nem vagyok esélyes. Az volt a taktika, hogyha nagyon fáj, lehet, hogy feladom a másnapi egyesületi váltóért. Ha nem hibázok, az még jó lehet valamire.

Áttérve a versenyre: A pályafutásom eddigi legjobban sikerült bokakötésével indultam el bemelegíteni. Sűrű volt a köd, ez tetszett, emlékezve a terep napfényben is nagy kihívásokat hordozó tájékaira. Felvettem a térképet, rajta Zsebeházy István tervezte 15,4/740m-es remekművével és elindultam. Az 1-es egész technika volt, bele a felnőttek középebe. Kicsit bosszantó, hogy szépen ki lehetett volna kerülni az ösvényen, majd délnek bevágni a lapos után a zöld mentén. Nem láttam a szememtől, így mentem nagyjából egyenesen. A kettesre menet volt a versenyünknek egy elég fontos momentuma,

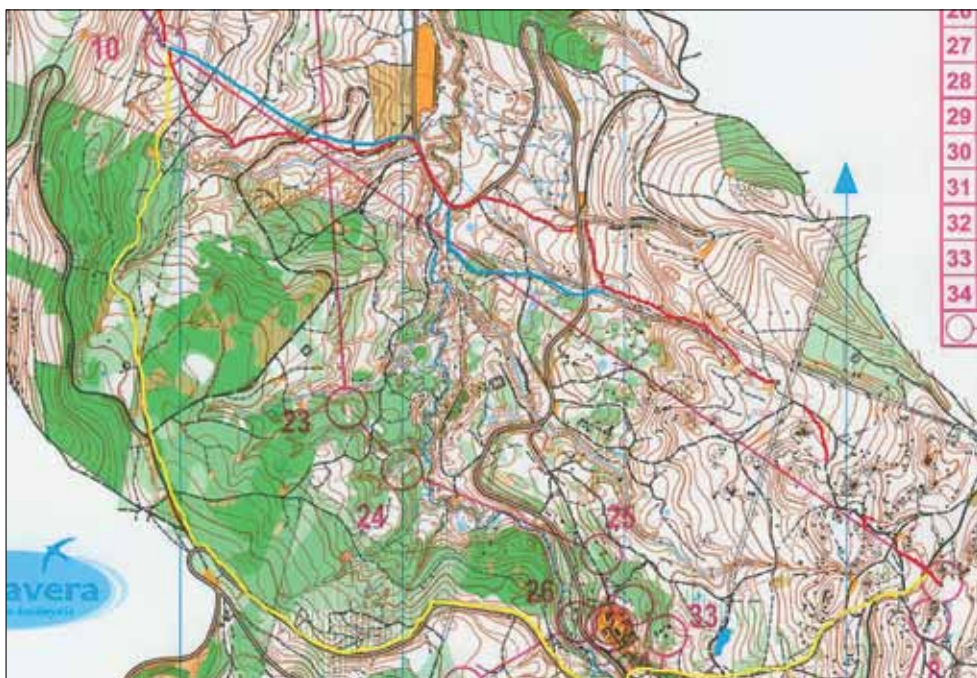

A lila útvonalon lett volna a leggyorsabb

mégpedig az, hogy sikerült egyperces előnybe kerülnöm Áron előtt, sajnos a bozótba ragadása miatt és nem azért, mert valamit nagyon jól csináltam. Jött is a harmasra az első hosszú átmenet. Kezdetben szinteztem, de a

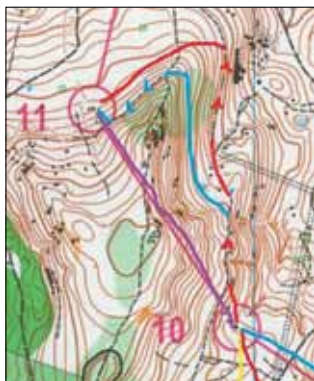
Áron a kék, én a piros útvonalon

A sárgával jelzett útvonallal csak veszíteni lehet

dombtetőn átfutást választottam. Áron került, szintezett jobbról, spórolva 25 m szintet. Nagyjából egyenértékű lehetett a végén a félperces hibámmal. Talán északról szintezve körbe a dombot lehetett volna még megpróbálni. A harmasra menet végignéztam a pályát, látszott, hogy Zs. Isti mindent megpróbált kihozni a terepből, a néhány hosszú átmenet mellett a terep legjobb részén vezető nehéz, rövid átmenetes pontcsokrokkal. Tudatosítottam is magamban, hogy a kiskörnél nagyon oda kell figyelni, mert fáradt leszek, könnyű lesz ott hibázni. Kisebb tévesztésekkel, de haladtam a rövid átmeneteken keresztül a hetesig. A sűrűbb erdőben könnyű volt hibázni, melléfutni. B. Áron ötökre elkövetett hibájának köszönhetően már két perc volt az előnyöm. Áron egyértelműen jobb passzban volt, így fél óra alatt ez az elő-

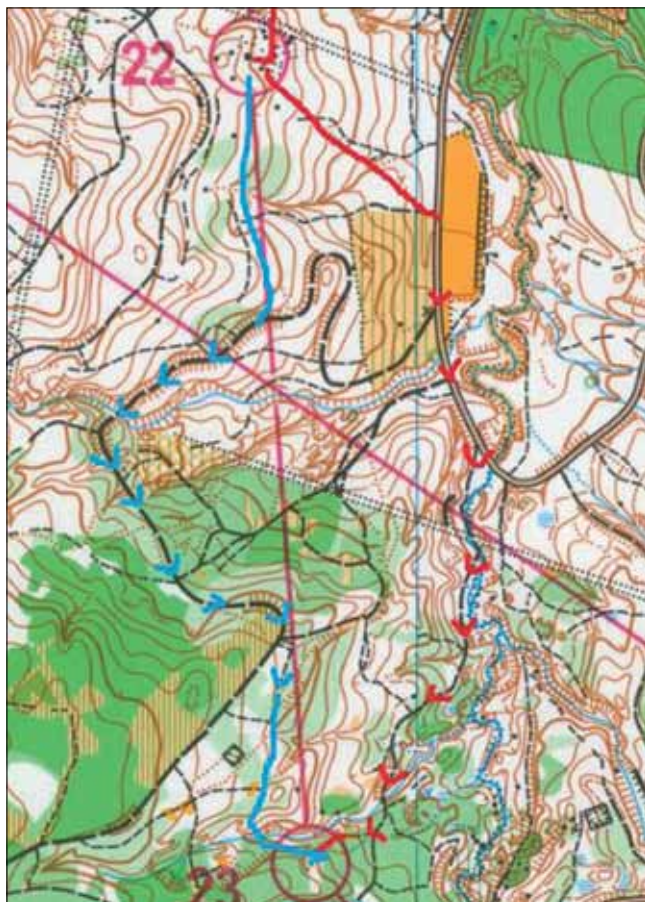
nyöm 14 mp-re fogyott. Közben túljutottunk három hosszú átmeneten is. A 9-10 említésre méltó. Nyilván mindenki észreveszi a balos hosszú kerülős útvonalat, de jó nagy csapda. Egy kilométer plusz kerülő 45 m szintkülönbség

Körbe (Áron kék, Én piros) vagy át? (lila)

spórolásért. Lezúzni a betonútra, majd fel. Szépen kaptam is 23 mp-et, felfelé nagyon nem ment, épp ezért kerültem meg jó nagy ívben a 10-11-et. Próbáltam az erőmet és a görcseimet a végére is tartalékolni. Egy középtávú versenyen átmegyek, de... meg nem fordult a fejemben, hogy nekiinduljak. Következtek az időhúzó-élvezhető átmenetek a jól futható erdőben, ez igazán tetszett, kifújhattuk magunkat a vége előtt. Ugyancsak fontos momentum a 14-esre, ahol nekem kifogta a pontot egy előttem összegyűlt rövidebb konvoj, viszont B. Áron fölé csúszott (nagy szerencsémre), így továbbra is menekültem. Még jó, hogy erről mit sem sejtettem, mert talán a gondolataim rossz irányba terelődtek volna. Sikerült időközben elfelejtenem a talpamat, és már alig jutott eszembe. Jött a 16-os, hosszú

útfutás, mely nagyon megviselt. Az utak sokszor egyértelműen futhatatlanabbak voltak az erdőnél. Nagyon csúszott, főleg a simább, vastagabb talpú cipőmben. Épp ezért próbáltam minél jobb helyen átkelni a pontot megelőző völgyön, ahol újra sok értékes másodpercet vesztem. Ezt követően megint kaptunk pár patak átkelést, amik után az első görcsöm is jelentkezett a 19-esre menet. Ez nagyon aggasztó volt (egyre gyakrabban esik meg velem, HOB, WOC). Jött a következő fontos átmenet, a 22-23. A hosszú útfutás miatt választottam a keleti kerülőt, főleg mert a lábam inkább utakon működött még/jobban, és így jó közel juthattam úton a ponthoz. B. Áron ugyanakkora távon 25 m-rel kevesebb szinttel, de több bozótozással újra másfél perces hátrányba került. Ezt pillanatokon belül le is dolgozta. És eljött a végjáték, a kiskör, amire úgy értem oda, hogy a pálya során már többször megnéztem, láttam, hogy nagyon nehéz, vigyázni kell, könnyű lesz hibázni. És tessék. Számalomra sem méltó, amit műveltünk a végén úgy,

Sziklapont a Cél fölött

hogy tudtuk, koncentrálnunk kell és nagyon fontos a kiskör. Nagyjából 4-4 perccel sikerült ott-hagynunk a kiskörben. Kezdtém én a béna kerülőmmel az átfutó után, mert nem éreztem képesnek magam a folyón és a völgyön való merőleges átkelésre. Jöttek a görcseim, és a hibák is. B. Áron a 29-esre túrázott másfél perccel, majd egyaránt mindketten a 32-esre teáztattunk el másfél perccel, csak más irányokba. Hogy kiegyenlítsem a számlát, az utolsó előtti pontra hibáztam mind útvonalban, mint pontfogásban, több mint egy perccel. Gösswein

A keleti kerülőben (piros) sokkal több gyors szakasz van és a támadópont is biztos

Csabi két perccel faragott rajtunk a kiskörön. Kiemelném a 32-33-as átmenetet, szerintem ez volt a legjobb átmenet. A végére... Ahol sokat lehet veszteni vagy nyerni egy átgondolt útvonalválasztással is. Meg sem fordult a fejemben, hogy átmenjek egyenesen, ahogy Áron tette, és szerintem akkor sem fordult volna, ha nem görcsöl a combom minden rossz mozdulatra. A hibámat leszámítva körülbelül 40 mp-el volt gyorsabb. Tiszta, szá-

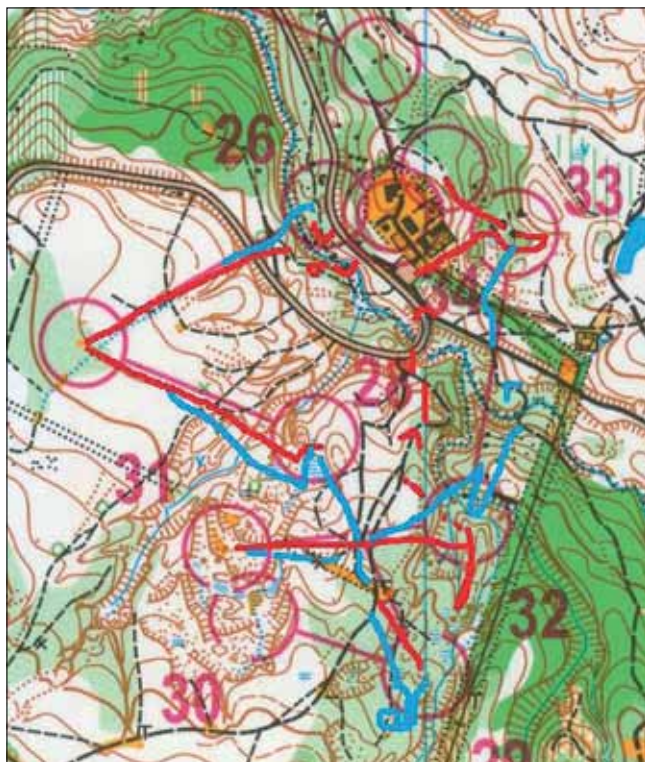
raz időben, száraz talajon igenis közel lehetett volna lenni a 100 perces tervezett győztes időhöz, így egy kicsit hosszútávús lett a 112 perc.

Tehát, végül ezen csodák folytán valahogy sikerült nyernem, amit nagyon nem gondoltam volna egyik versenyt megelőző napon sem és amit a kiskörön nyújtott teljesítményem alapján nem érdemeltem meg. De nagyon örülök. Most már tudom, hogy egészséges állapotban nagyon nem biztos, hogy ilyen végkimenetelle lett volna a versenynek. Más útvonalakat választok, keménykedek, nem pihenek, nyerni akarok, meg ilyenek... de mindegy is. Figyelemre méltó, hogy Liszka Krisztián újra a pályán, 4. lett és hamarosan újra szorongathat minket!

Köszönet a rendezésért a MOM-nak, jól éreztük magunkat a hétvégén!

**Baumholczer
Máté**

**baummate@
windowslive.com**

Hibák sora a kiskörön, Árontól (kék) és tőlem (piros)

Az FN 21-es kategória dobogósai

HOFFMANN ARÉNA

A régi térképeken, sőt még a mostani bajnokság egyik kivágatán is „kunyhó”. A hivatalos idegenforgalmi neve szerint „vadászház” avagy „fogadó”. A tájfutók számára pedig ezen az októberi hétvégén a nézőtér és a látványos küzdőtér minden szükséges elemét magába foglaló, a nemzetközi trend szerint oly divatos „aréna” helyszínéként szolgált a címben hivatkozott erdei létesítmény.

Az idei Országos Egyesületi Váltó Bajnokságnak megkülönböztető, még a távoli parkolás megpróbáltatásait is bőven feledtető jegye volt a ritka jó adottságokkal bíró versenyközpont és a lehetőséget jól kihasználva kialakított céltérület. Minden szükséges infrastruktúra egyben volt: masszív kőépületek óriási fedett előtérrel rossz idő esetére, nagy szabad terület a jóidős társasági élethez, rendezvénysátor kivetítővel, wifi eredmények, büfé, víz, áram, térerő – utóbbi ugyan csak nyomokban. Kétségtelen, hogy ez a szerencsés adottságú versenyközpont sokat tett hozzá az egész bajnoki hétvége élményéhez. A váltók átfutását és a befutást egyetlen nézőpontból is jól lehetett követni, a minden adattal és informatikával megtámogatott szpiker pedig nagy átéléssel emelte ki a fontos történeteket.

És mik voltak a fontos történetek? Ami az eredményeket illeti, többnyire hozták a papírfarmát, és ismét megmutatták, kik az erős, korfájukat nézve egészséges egyesületek. Különösen jól sikerült ez a nap a PVSK-nak, akik a Féfi arany és a Női arany és ezüst mellett az N120-as aranyérmet is begyűjtötték, teljesítményük mindenképp elismerést érdemel. A kategóriák többségében már az elején kialakultak a végeredményhez közeli helyezések, a férfiaknál például a harmadik váltás után már nem változott a dobogó sorrendje. Nőiben az első két helyet szintén

a harmadik váltásra bebiztosította magának a PVSK, a bronzért viszont végig erős küzdelem folyt, amit végül a fokozatosan feljövő Spari szerzett meg magának.

Tömegrajt után, vidám szeniorok

GOC váltás N120-ban

Kiemelendő még ebből a szempontból az F170-es kategória, ahol Boci és Dénes Zoli bravúros futással hozták fel a kalocsai váltót a mezőny sűrűjéből a dobogó tetejére. Ugyanakkor igazán éles befutók az érmes helyekért nem fordultak elő, percen belüli különbség csak N120-ban volt Kovács Ildi és Füzy Anna a kiskörben eldőlt csatájának eredményeként.

Ami az eredmények kapcsán még elgondolkodtatott, az a mezőnyök általános erőssége, és ezen keresztül a sportágról készíthető „látélet”. Azt hasonlítottam össze

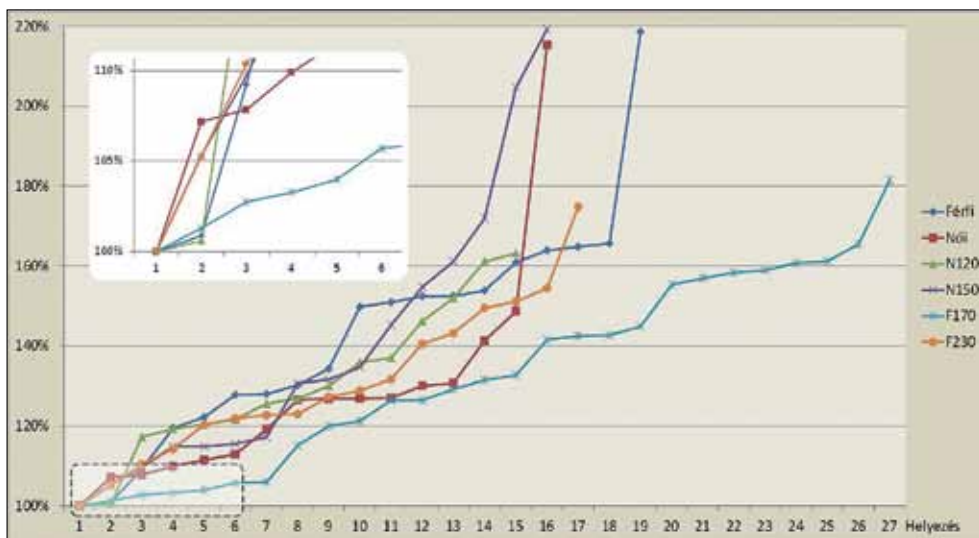
(ld. grafikon), hogy az egyes kategóriákban mekkora létszámot képvisel, és a győztes idő százalékában hogyan oszlik szét a mezőny. Látványosan kijött, hogy az F170 a leginkább kiegyenlített teljesítményű kategória: a 27 értékelhető eredményű váltó (itt most nem szerepelnek a hibás vagy hiányosan felálló csapatok) leggyengébbike is 180%-ra van a győztestől, míg a többi kategóriában az eredményes váltók száma nem éri el a 20-at, és a mezőny vége sokkal meredekebben szakad le az élbolytól.

Még látványosabbak a különbségek, ha csak a kinagyított, a kategóriák élmezőnyét reprezentáló részt nézzük. Az F170 első 6 helyezettje 106%-on belül van, a két fiatal kategória (Férfi és Női) már a 3. illetve a 4.

helyezettnél eléri a győztes idő 110%-át, a szenior hölgyekhez és az idősebb szenior urakhoz hasonlóan. Mit jelent mindez? Szeniorban tulajdonképpen érthető, hogy az eredményesség a kor előrehaladtával és a férfi-női különbségek mentén töredezettebbé válik. A két fiatal kategóriában viszont – fentebb már utaltam rá – ez a versenyforma az egyesületek „egészséges” és fenntartható szervezetét, eredményes utánpótlás nevelését jeleníti meg. És ez alapján újra ki kell emelnünk a PVSK, a Spari, a DTC, a SZVESE teljesítményét, ahogy Lux Iván is hasonló következtetésre jutott a júniusi Váltóbajnokságról írt elemzésében. Ugyanakkor a sportágnak jót tenne, ha a középmezőnyt

alkotó többi klub is valamelyest fel tudna zárkózni hozzájuk.

Visszatérve magára a versenyre, a győztes idők általában kicsit (kategóriától függően 6-20%-al) magasabbak voltak a Bajnoki Rendszer szabályaiban elvártnál, de ez a versenyzők részéről egyáltalán nem okozott háborgást, köszönhetően a pályák élvezetes vonalvezetésének és a jól megtervezett kombinációs rendszernek. A rajtszámok és rajtuk a pályakiosztás matricás rendszere kreatív megoldásnak bizonyult, és jól is működött, nagyon kevés váltónak sikerült még a fölmatricázás ellenére is összecserélnie a térképek levételét a rajtban. Itt azért megjegyzem, hogy a korcsoportok és a hozzájuk tartozó pályák futási sorrendjének szabadságát a rendezőség egy

kicsit „túlpörögte”, vagyis azokban az esetekben is bekérték a sorrendet, ahol a szabályzat az adott korcsoportoknak egyenértékű pályát ír elő, mint pl.

Férfi és Női utolsó két futó. Ez némi fölösleges adminisztrációt eredményezett, bár hibát nem okozott, az egyenértékű pályák követelménye teljesült.

A valóban ünnepélyes és pergő eredményhirdetés után a versenyzők jó szájjal hagyták el az arénát, és a levelezőlista is hallgatott a következő napokban – ami, mint már megtanultuk, a versenyzői elégedettség biztos jele. Azt hiszem elmondhatom, hogy egy jól kitalált, jól rendezett, szakmailag és hangulatában is kiválóan „összerakott” versenyen vehettünk részt. Köszönjük a MOM csapatának!

Kovács Balázs
Balazs.Kovacs@answare.hu

Bobó (Borosznoki László),
a rendezőség elnöke

Vöcsök (Kisvölcssey Ákos),
a pályakitzítő

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu
+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.
Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

multiNavigator.hu
tervezés - outdoor - navigáció

EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

Tájéoló 2015 6. szám **9**

Tisztelt Tagszervezetek!

A 2016. március elejére összehívandó MTF SZ Közgyűlés egyik napirendi pontja az új tisztségviselők megválasztása lesz.

Az MTF SZ Alapszabálya értelmében „A közgyűlés titkos szavazással választja meg a Szövetség elnökét, az elnökség tagjait (10 fő), valamint a Felügyelő és Fegyelmi bizottság elnökét és tagjait” (3-3 fő).

„Az alelnököket a közgyűlés az elnökség megválasztott tagjai közül választja”.

„A Szövetség ügyintéző és képviseleti szervének az a magyar állampolgár, illetőleg bevándorlási engedéllyel rendelkező nem magyar állampolgár lehet a tagja, akit a bíróság nem tiltott el a közügyek gyakorlásától”.

A tisztségviselőket a Szövetség tagjai, illetve azok képviselői választják meg. „A Szövetségnek ... tagja lehet minden, a sportág versenyszabályait részben vevő sportegyesület vagy sportvállalkozás...”, ha a Szövetség alapszabályának rendelkezéseit magára nézve kötelezőnek ismeri el”.

Az elnökség által felkért 5 tagú Jelölőbizottság nevében felkérem a Szövetség valamennyi tagszervezetét, hogy tegye meg javaslatát a tisztségviselőkre. Kérem, jelölje meg, hogy mely tisztségre, az elnökségben milyen feladatkörre javasolja az illetőt.

Annak érdekében, hogy a közgyűlésen résztvevő választók jobban megismerjék a jelöltet, egy rövid, sport szakmai életrajzot is kérek mellékelni javaslatához. Ebben feltétlenül szerepeljenek a javasolt személy alábbi adatai: neve, egyesülete, kora, mióta tájfutó, milyen sportvezetői múltja van, polgári foglalkozása, (iskolai végzettsége), elérhetőségei.

Kérem csatolni a jelölt elfogadó nyilatkozatát is.

Célszerűnek tartom olyan személyeket javasolni, akik: aktívan tudják és akarják képviselni a tájfutó sportot, a Sportágfejlesztési tervvel egyetértenek és akarnak is annak megvalósítása érdekében aktívan tevékenykedni.

A javaslatokat minél korábban, de legkésőbb 2016. február 1-ig kérem a Jelölőbizottság tagjainak valamely alábbi e-mail címére eljuttatni (tehát nem az MTF SZ iroda címére!):

- mathepista@gmail.com
- jenovarig@gmail.com
- endre.kiss@szigetvaritakarek.hu
- sindelyp@invitel.hu
- sramko.tibor@upcmail.hu

Tisztelettel:

Máthé István

A 2016. évi MTF SZ Közgyűlés Jelölőbizottságának elnöke

Tájfutó Gála

Az idén elindított TÁJFUTÓ GÁLA rendezvény 2016. január 30-án, szombaton este kerül ismét megrendezésre, ezúttal a Stefánia Palotában.

A tervek szerint ezen a hétvégén kerül sor a Marketing Kommunikációs napra és az Edzői Konferenciára is.

IOF tanfolyamok

A Nemzetközi Tájékozódási Futó Szövetség jövőre is megtartja február elején szokásos High Level Event Seminar nevű rendezvényét. Ez a szeminárium elsősorban a jövőbeni világbajnokságok már kijelölt rendezőit, a jövőben pályázni kívánó aspiránsokat célozza, illetve a jövőbeni világversenyek tanácsadóit (Senior Event Adviser) és asszisztenseiket. A 2009. óta működő fórumra február 6-7-én Rigában kerül sor, az előzetes meghívó most jelent meg az IOF honlapján. Aki újonnan szeretne IOF Event Adviser tanfolyamot végezni, annak 2016-ban csak egy lehetősége lesz erre, mégpedig március 18-19-én Dániában. A kétnapos kurzust a Spring Cuphoz kapcsolódva rendezik, az egyik előadója Less Áron, a Foot-O Bizottság vezetője. A felhívás szintén az IOF honlapon található.

Felhívunk a figyelmet, hogy mindkét eseményre a nemzeti szövetségen keresztül lehet jelentkezni! (mtfsz.hu)

A Tabáni Spartacus a tájfutó bajnoki pontverseny győztese

Ahogy az várható volt, a már korábban kialakult jelentős különbségek miatt már nem történt változás az élményben, az első kilenc klub megőrizte a helyét a listán. Az eddig is magabiztosan vezető Tabáni Spartacus mindkét napon toronymagasan a legtöbb bajnoki pontot szerezte, így végül sikerült száz pont fölé tornáznia az előnyüket. Még ennél is nagyobb volt a különbség a második helyezett Pécsi Vasutas és a harmadik Szegedi Vasutas között. A további helyeken a Diósgyőri Tájfutó Club, a MOM-Hegyvidék SE és a Salgótarjáni Dornay SE végzett.

(mtfsz.hu)

1.	SPA	569
2.	PVS	464
3.	SZV	347
4.	DTC	290
5.	MOM	193
6.	SDS	133
7.	TTE	105
8.	GOC	104
9.	ZTC	55
10.	SIR	48
11.	MAT	46
12.	ETC	23
13.	VHS	22
14.	ESP	20
15.	ARA	19
16.	HOD	18
17.	BSC	18
17.	PSE	18
19.	TSE	16
20.	SAS	14
21.	CSP	13
22.	MEA	12
23.	ZST	11
24.	OSC	11
25.	BMG	8
26.	FLF	7
27.	PAK	6
28.	GYO	5
29.	HTC	4
30.	KAL	3
31.	MSE	3
31.	NYV	3
31.	SZT	3
34.	SMA	2
35.	STE	1

A teljes táblázat elérhető az adatbankban.

ISMÉT A BÜKKBEN AZ OCSB

2014 után az idén is a DVTK rendezte az OCSB-t, és most a PCSB-t is, de ez most a tavalyinál kellemesebb emléket hagyott bennem. Az időjárás is kitett magáért. Ragyogó őszi napsütés, kellemes futó idő volt a tavalyi sárdagasztás helyett.

A cikkekre való gondolatok összegzésekor jutott eszembe, a véletlen úgy hozta, hogy a tavalyi versenyről is nekem jutott a megtisztelő feladat, hogy beszámolót írjak. Ezért lehet, hogy kicsit összehasonlító jellege lesz az írásnak.

Az idei OCSB-t nagyon vártam (nem az eredményesség miatt). Emlékeimben kutakodva rájöttem, hogy a Kisfennsíkon még soha nem versenyeztem. Sem régen, sem amióta újrakezdtém (tudtommal

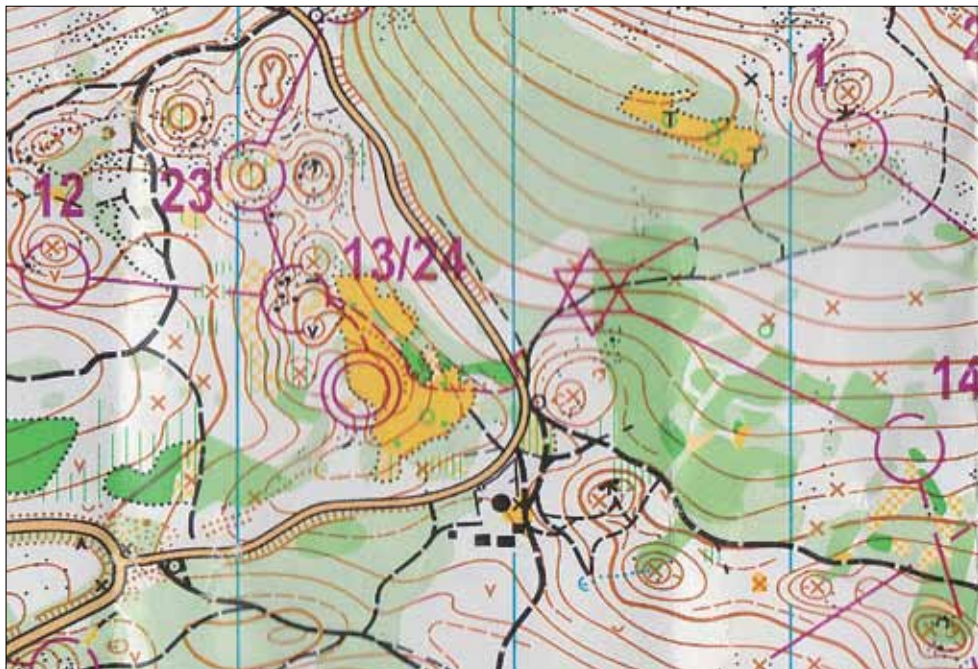
azóta nem volt verseny). A Bükk szerelmeként neveztem mindhárom napra. Sajnálataim módon a

Bükkfennsík kupa verseny elmaradt. Az OCSB-re sikerült egy F185-ös csapatot összeszedni. A PCSB-n pedig nyílt technikás röviden indultam (csapat hiányában). A sikerélményem már péntek este megvolt, elsőre sikerült a kollégiumot (szálláshely) megtalálni (sötétben). Sajnos a III. emeleten a folyosó közepén volt egy lezárt vasajtó, ami megnehezítette a közlekedést. A mi részünkön a női fürdő és wc volt, a férfi oldalhoz le vagy fel kellett menni egy emeletet és újra vissza. Túlélhető volt a probléma, csak kellemetlen. Megemlítem, nehogy elfogultsággal vádoljanak, hogy csak jót írok.

A verseny: A tavalyi pillangó betétek után az idei „trükk”: kétszer rajtolni. Ennek voltak előnyei és hátrányai is. Előnye, hogy mivel a rajt közel volt a célhoz (versenyközpont), így az átfutás látványos volt a még nem indulók, vagy a már befutottak részére és a rajtban „toporgók” számára is. Hátránya, hogy a figyelmetlen versenyzők (mert voltak ilyenek), egyből a második körre indultak.

A terep az kiváló, a térkép jó színvonalú. Talán a rajt utáni hegyoldal déli részén a felülvizsgálat során a fedettség ábrázolás beazonosítása volt számomra nehezebb. A pályák, amiket láttam, jó színvonalúak voltak. Hasonló véleményen voltak azok is, akikkel beszélgettem. A célterület nem volt túl nagy, de a kb. 700 versenyző jól elfért. A befu-

Az OCSB-n kétkörös pálya volt

A Sparis fiúk örülnek az OCSB megnyerése után

tó és az átfutás jól látható volt. A csapatsátrak sem hiányoztak a jó idő miatt. A szegénylősebb versenyzőknek meg ott volt az út mellett az öltöző sátor.

Az eredményeket illetően nagy meglepetések nem voltak. Férfiaknál F16, F18 és F21-ben Spari, F20-ban PVSK győzelem született. A szenioroknál talán meglepő, hogy a HSE csak 185-ben nyert. A nőknél a fiatalab-
bakknál, N14 és N18-ban MOM

siker. Gratulálok Vöcsöknek (akinek edzői tevékenységét illetően elfogult vagyok), N16-ban Spari, SZVSE, PVSK dobogó is jelzi, hol folyik sikeres utánpótlás nevelés. Szenior nőknél N125-ben PVSK, N145-ben TIPO a győztes, N165-ben a HSE 1-2. hely papírforma. Az igazi verseny N21-ben alakult ki. Győztes a GOC (Bertóti Diana, Bertóti Regina, Császár Éva) 205:20, 2. hely DTC II. (Zsigmond

Száva, Rusvai Katalin, Zsigmond Vanda) 205:35, 3. PVSK (Kelemen Bernadett, Főző Kertész Anikó, Kovács Filoména) 206:45.

Saját klubomat is dicsérem, három szenior (N125, F105, F195) csap-
tunk is pontszerző, 4. és 5. lett.

A verseny után a mezőny nagy része a Pisztrángos Vendéglőben várta türelemmel, hogy az akkor kifogott pisztrángokból külön-
böző módon elkészített csemege legyen.

Számomra élmény volt az a nap.

A másnapi versenyről kevesebb információ van, így szubjektí-
vebb lesz.

Mióta újra kezdtem, nagyon érdekelne egy ilyen csapat indulás. Sajnos a klubtársaimnak gátlásai-
vannak ezzel a versenyformával. Én úgy gondolom (nekem ez új versenyforma, régen ilyen nem volt), hogy ez tényleg igazi csapat-
verseny. A feladatok szétosztásánál tényleg ismerned kell a társaid fizi-
kai, szellemi pillanatnyi állapotát a sikerhez. Jövőre (az öregedés foly-
tán) összeállhat egy családi csapat

A MOM ifi lányai mindkét nap győztek

165-ben, igaz esélyünk egy szál se ebben a közepes életkorú kategóriában két vén és egy fiatal csapattal, de legalább az elméletet kipróbálhatom a gyakorlatban.

A verseny a terep nyugati részére tolódott. Az a rész már szintesebb volt, így fizikailag is kicsit nehezebb. A látott pályákat illetően igazi kihívás volt a feladatok kiosztása. Ez legtökételesen Szlatényi Feri barátomnak sikerült, egyedül teljesítette 106 perc alatt az F165-ös pályát. Gratulálok.

En, mint említettem, Nyílt TR-ben indultam. Nagyon élvezetes volt számomra. A 3400 m hosszú pályán volt minden. Elején iránymenetek, majd következtek a szintmenetek, majd a végén egy kis töbrös rész. Kiváló! A dobogóra a legtöbb kategóriában ugyanazok állhattak, mint előző napon.

A nagyobb változások mind nőknél, mind a férfiaknál, a 21-es és 35-ös kategóriákban voltak.

A Női 21-ben a DTC kihasználva a hazai pálya előnyét győztes lett, az SZVSE feljött a 2.helyre és a PVSK a harmadik. A férfiaknál Spari az első, SZVSE szintén feljött a második helyre és harmadik a MOM, ahol a fiatalság és tapasztalat dobogót ért.

F105-ben ARA, Kalocsa, ZTE a sorrend. Nőknél Kalocsa, POEÜ, Szombathely a dobogós. Az előző napi győztes ZTE a negyedik.

Az eredményközlés az idén a kivitítő nélkül is megfelelő, sőt szerintem jó volt. Elég sűrűn lett frissítve a papír alapú közlés mindkét napon. Az eredmény kihirdetés a lehető legkorábban megtörtént, így elég sokan ott voltak (ez a csapatverseny miatt is volt népebb).

**Tiszta erdőben,
de köves terepen folyt a verseny**

Gratulálok a Rendezőknek (nagy R-el), jó versenyt rendeztek egy nagyon jó terepen.

Ezt szeretném kibővíteni a többi idei OB rendezőire is, a középtávú és váltó OB kivételével a többi OB-n részt vettem, a hallottak alapján rájuk is vonatkozik. Kiváló munkát végeztek mindannyian.

Arra kérem az állandó fanyalgókat, akadékoskodókat, a mindenben hibát találókat, rendezzenek egy akármilyen kis versenyt, vagy készítsenek egy ici-pici térképet. Talán utána a hozzáállásuk megváltozik.

Tiszteljük meg a rendezőket, térképkészítőket, hogy lehetővé teszik számunkra hétről-hétre, hogy kedvenc hobbinkra költhetjük pénzünket (nem keveset), hol sikeresen, hol kevésbé sikeresen.

Szeretném egy nagyon magánjellegű mondattal zárni.

Köszönöm Barátaimnak, Klubtársaimnak, Sporttársaimnak azt a sok törődést, támogatást, érdeklődést, amivel nagyban hozzájárulnak betegségem leküzdéséhez.

Köszönöm!

Kéki Miklós

Csobánka, 2015.11.06.

Fotó: Máthé István

A POCSB felnőtt női bajnokságát a DTC nyerte

SZENIOR SZEZONZÁRÁS 2015

Az október gazdag volt országos bajnokságokban: a 17-i ONEB döntött az egyéni összetett bajnoki sorrendekről, míg a 18-i OEVB és a csapatbajnokságok (24-én OCSB, 25-én OPCSB) alakították ki a Szenior Egyesületi Pontverseny végeredményét.

Az ONEB részletes eredményei a lap más részén olvashatók. A bajnokok közül 4 női (N40: Viniczainé Kovács Ildikó PVS, N60: Wiedler Ilona VHS, N65: Bíró Aletta BEA és N70: Cser Borbála HER), és 4 férfi győztes (F45: Marton János HSP, F55: Gyulai Zoltán MSE, F75: Bogdány Miklós TTE és F80: Dudás István OSC) egyben a kategória összetett bajnokságát is megnyerte.

Az Összetett Bajnokság részletes eredménye az mtfzs honlapján olvasható. Két érdekességet megemlítek, a „főszereplők” Cser Bircsi és Kármán Kati. Előbbi az első alkalommal, 1995-ben meghirdetett összetett bajnokságon is győztes lett (N45-ben, s mögötte második - mint idén - Cser Krisztina), míg Kármán Kati idén 17. összetett bajnoki címét szerezte meg, ami példa nélkül álló teljesítmény.

Az Egyesületi Bajnoki Pontverseny élmezőnye 2014-hez képest a sorrendet illetően csak

az 5-6. helyen változott: 1. HSE 276, 2. TTE 184, 3. BEA 160, 4. PVS 136, 4. SPA 130, 6. HER 120. (2014-ben az OSC és a HSP szerepelt az 5-6. helyen).

Az élmezőny egyesületeinek legjobb pontszerzői: Kármán Katalin 42,67, Horváth Magda 30,67, Bíró Aletta 23,67, Viniczainé Kovács Ildikó 34,67, Egei Tamás 26,67, Cser Borbála 26,33. Egy-két érdekesség: Idén 53 egyesület szerzett bajnoki pontot a 10 országos bajnokságon. Hét olyan egyesület (HSE, BEA, PVS, DTC, PVM, HBS, SMA) volt, amely valamennyi OB-n pontot szerzett. További 5 egyesület (TTE, HER, ZTC, ETC, POE) 9 OB-n volt eredményes.

AGy

Kármán Kati idén 17. összetett bajnoki címét szerezte meg

Szenior összetett bajnokság 2015. évi végeredménye

F35 (4)

1 Molnár Zoltán	THT	7
2 Gyalog Zoltán	SPA	12
3 Molnár Attila	THT	13
4 Vereszi Tibor	THT	15
5 Gábor József	SMA	23
6 Bozsó Norbert	MCB	36

F40 (4)

1 Nagy István	TSE	6
2 Korcsok Pál	TSE	15
3 Uhlir Péter	ZTC	17
4 Torna Szabolcs	SPA	26
5 Töreky Ákos	BEA	41
6 Bánki Zoltán	SMA	46

F45 (4)

1 Marton János	HSP	9
2 Paróczy Zsolt	ZST	19
3 Gillich György	TTT	21
4 Gillich István	MSE	32
5 Kovács Péter	BBB	47
6 Horváth Sándor	MAT	59

F50 (4)

1 Egei Tamás	SPA	9
2 Mohácsy Tamás dr.	GYO	13
3 Szatényi Ferenc	OSC	13
4 Filó György	DIS	30
5 Molnár Tibor	SMA	34
6 Rusvai László	FSC	36

F55 (4)

1 Gyulai Zoltán	MSE	5
2 Kerényi Dénes	HSE	17
3 Jankó Tamás	HSE	18
4 Vankó Péter	HSE	19
5 Varga József	GOC	20
6 Szócs László	HSP	21

F60 (4)

1 Spiegl János	SMA	12
2 Balla Sándor	HSE	14
3 Szunyog József dr.	SAS	16
4 Honfi Gábor	ESP	16
5 Hegedűs Zoltán	OSC	19
6 Ládi János	BTK	19

F65 (4)

1 Vitéz László	HER	11
2 Hegedűs András	BEA	16
3 Molnár Gábor	MAF	17
4 Zánkay András	BEA	19
5 András Lajos	HER	25
6 Hunyadi Károly	PSE	34

F70 (3)

1 Bozán György	HSP	4
2 Nagy Árpád dr.	ETC	6
3 Jelinek István	PSE	12
4 Komár Béla	HER	13
5 Horváth Zoltán	ZTC	13
6 Hargitai István	TTE	15

F75 (3)

1 Bogdány Miklós	TTE	3
2 Varga György	POE	4
3 Nagy Dezső	HSP	7
4 Gárdonyi Zoltán	SPA	13
5 Schell Antal	PSE	13
6 Ijjász István	PVS	16

F80 (3)

1 Dudás István	OSC	3
2 Weress Kálmán	TTE	6
3 Buncsik János	PSE	8

N35 (4)

1 Császár Éva	GOC	9
2 Nagy Krisztina	BEA	16
3 Marosán Ágnes	BEA	21
4 Szabó Ágnes	ZTC	23
5 Gábor Anita	CBD	24
6 Rácz Eszter	POE	40

N40 (3)

1 Wengrin Ágnes	TTE	5
2 Boros Anna	SDS	6
3 Schmal Kinga	ZST	11
4 Porgányiné H. Piroksa	ZTC	19
5 Bánki Juszti	KZS	21
6 Rostás Anikó	KAL	22

N45 (3)

1 Vinczainé Kovács Ildikó	PVS	3
2 Pénez Erzsébet	DTC	7

3 Hegedűs Ágnes dr.	DTC	9
4 Tömördi Ágnes	HSE	10
5 Galambos Erika	ZST	10
6 Ebinger Mónika	KFK	14

N50 (3)

1 Kármán Katalin	HSE	3
2 Mátyás Ildikó	PVM	5
3 Muzsnai Ágota dr.	HSE	8
4 Várady Szilvia	DTC	9
5 Szerencsiné Csamangó J.	PUS	14
6 Ruvainé Barócsi Katalin	FSC	14

N55 (3)

1 Jenővári Gabriella	HSE	4
2 Horváth Magda	TTE	5
3 Zarnóczy Klára	HBS	7
4 Takács Ágnes	SZV	10
5 Lévainé Kovács Róza	KSE	16
6 Dániel Edit	HSE	18

N60 (3)

1 Wieder Ilona	VHS	3
2 Fent Marianne	ARA	6
3 Szabó Zsuzsanna	SAS	10
4 Karsai Klára	OSC	11
5 Novotni Tiborné	BBB	12
6 Rostás Irén	HTC	14

N65 (3)

1 Biró Aletta	BEA	4
2 Hegedűs Ágnes	BEA	5

3 Komár Béláné	HER	10
4 Szuromi Imréné	SPA	11
5 Szabados Magdolna	ZST	15

N70 (3)

1 Cser Borbála	HER	3
2 Cser Krisztina	SPA	6
3 Csorja Ida	HTC	8
4 Schell Antalné	PSE	13
5 Wengrin Istvánné	VTC	14
6 Hanusz Mária	OSC	16

Kedves Versenyrendezők, Edzők!

Tájékoztatlak benneteket, hogy korlátlan mennyiségben rendelkezem

Pretex 100 g-os és Pretex 120 g-os vízálló, nehezen szakadó térkép papírral.

Színes lézer nyomtatóval nagyon szép térképeket lehet nyomtatni, kiváltva a térkép laminálást és a térkép zacskót. Digitális géppel és offset géppel is nyomtatható.

Minden érdeklődőnek adok mintát, műleírást. Mivel ezen túl akár 10-20 db-hoz is hozzá juthattok, remélem a térkép használat terén egy új korszak kezdődik.

Méretük: 215x305 mm, 430x305 mm, 430x610 mm

A 215x305 mm méret ára: 100 g-os 23 Ft+ÁFA; 120 g-os 28 Ft+ÁFA

PRETEX
TÉRKEP PAPÍR

**MEZ FELIRATOZÁS - PÓLÓ EMBLÉMÁZÁS
RAJTSZÁMOK - KORDONSZALAG - MOLINÓ/PONYVA
ÉREM - ÉREMSZALAG - NYAK SZALAG**

GRAFFIC-COM_{BT}
SPORT - DEKOR - AJÁNDÉK

sportesgrafika.com mathepista@gmail.com 06-20/9573-165

multiNavigator.hu
mathepista - outdoor - navigáció

**EGYEDI AKCIÓK,
ÁLLANDÓ KEDVEZMÉNYEK!**

Bajnoki pontverseny

A 2015. évi TrailO bajnoki pontverseny dobogósai a megrendezett három bajnokság alapján paralympiai kategóriában:

1. Laáber Miksa (Merek)
2. Beke Viktor (SIR)
3. Garai Nóra (Merek)

A junioroknál a Tabáni Spari versenyzői szerezték a legtöbb pontot:

1. Kálmán Imola	11 p.
2. Ormay Mihály	8 p.
3. Kálmán Erik	7 p.

Open felnőtt kategóriában idén Madarassy Anikó (BEAC, 12 p.) szerezte a legtöbb pontot, a csak két futamon induló Mihácz Zoltán (TTE, 11) és Surányi Gábor (DCS, 9) előtt. Az egyesületek versenyt a BEAC nyerte csupán fél ponttal megelőzve a Tabáni Spartacus csapatát; a képzeletbeli dobogóra az egyre több versenyzőt mozgató Denevér Egyesület fért meg fel.

Versenyrendezési pályázat

Hamarosan felkerül a trailo.hu honlapra a jövő évi pályázat kiírása. Várjuk azon klubok, személyek jelentkezését, akik foot-o szám rendezése mellett vagy attól függetlenül szívesen vállalkoznának PreO, TempO vagy váltóverseny lebonyolítására, valamint kedvet éreznek mozgássérülteknek szóló esemé-

nyeken bemutatót tartani sportágunkról.

I. Tájékoztatósi terem-bajnokság

Első ízben rendezzük meg a TrailO szakág terem-bajnokságát 2016. január 23-án 14-16 óra között a Csiki-hegyek Általános Iskolában, közvetlenül a Diák Teremtájfutó Budapest

Bajnokság után. A résztvevőknek nem trailO típusú feladatot kell teljesítenie, hanem a teremtájfutáshoz hasonlóan végig kell járniuk a pályát, érinteni a pontokat. Terveink szerint az ügyesen mozgó kerekesszékes indulóknak is kihívást jelentő és értelmileg akadályozottak számára is teljesíthető (Flex-O) pályákat is kitűzünk.

(B. Fruzzi)

FLEX-O

Az „O-Ringen for All” projekt eredményeként rendeznek Svédországban extra kognitív támogatást igénylő emberek számára is tájfutó pályákat. A nálunk leginkább értelmileg akadályozottként, értelmi sérülteként címkézett embereken túl a tanulásban akadályozott,

autista, mozgássérült vagy más speciális hátránnyal küzdő személyek számára kínálnak élményt. Az idei O-Ringenen pl. úgy alakították ki a pályát, hogy látássérültek számára is érdekes volt a többféle hang inger miatt. Az elnevezés arra utal, hogy a résztvevők rugalmasan választhatnak a pálya hosszát, felkeresendő pontok számát és az igényelt támogatást (pl. kísérek) illetően.

A KÖR BEZÁRULT

A Tájéoló lapjain követtük egy darabig a tájfutó Harkányi Árpád, és felesége, Zárug Zita föld körüli kerékpáros nászútjának részleteit. Négy év távollét után ősszel hazaérkeztek. A különleges utazásról kérdeztük őket.

Tart-e még a hazatérés eufóriája? Mi volt a legnagyobb sokk? Nem unalmas, monoton most az élet?

Árpi: Nem volt sokk, se unalom, azóta készítjük az utolsó falinaptárunkat, készülünk az előadásainkra, tegnap elkezdtem írni a könyvet. Különösebb eufória sem volt a hazaérkezéskor, persze nagyon örültünk, hogy újra a családukkal és a barátainkkal lehetünk. Inkább a médiák hatalmas ránk vetett figyelmé volt meglepő, valahogy nem számítottunk ennyi tévé- és rádióinterjúra. Persze már ez is lecsengett, csak az első néhány hétig tartott.

Zita: Nem éltük meg olyan nagy változásnak a hazaérkezést - inkább az úton töltött 4 év tűnik most mesebelinek, mintha meg sem történt volna. Érdekes érzés volt felöltözni a 4 évvel ezelőtti ruháinkba, a régi szobánkban aludni, a "régi" életet újra folytatni. Ahogy telnek a hetek, úgy érezzük magunkon és másokon, hogy mit és milyen mértékben változtatott rajtunk ez az út.

Mi volt az a tevékenység, ami a legjobban hiányzott? Hogyan pótoljátok a bringázást, a mozgást?

Á: Nekem a futás és a tájfutás, ezekbe vettem bele magam hazaérkezés után. Voltam két Valkony Feri emlékszenyen, ezek közül a népligeti nagyon tetszett. Ezen kívül voltam a Kalocsa Kupán és a NOB-n. Előbbi jó derbi volt, aznap, amikor nem voltam beteg,

majdnem lenyomtam Bander barátomat! A Normál OB nekem még túl kemény volt, még úgy is, hogy csak B-ben indultam, a futásban még puha vagyok, nem szoktak még vissza az izületeim, hiszen négy évig a bringán alig voltak terhelve, a tekerés pedig egy sokkal simább mozgás. Ráadásul, vagy talán épp ezért, mióta a bátyámmal Nadapról futottunk a Velencei-hegységben, valami van a jobb lábfejemmel, úgyhogy egyelőre ezzel a sérüléssel küzdök és nem sikerül annyit futnom, amennyit szeretnék.

Z: A családdal, barátokkal töltött közös idő, a társasjátékozás, a nevetések, a saját közösségeink hiányoztak. Elkezdtem Nordic walking-ozni, emellett azért kerékpározunk is, ha menni kell valahová - persze koránt sem annyit, mint útközben tettük. Rendezgetjük a házat, testileg-lelkileg is hazajövünk.

Sok helyen tartotok előadásokat. Hogyan választottatok helyszíneket?

Á: Nem mi választottuk a helyszíneket, hanem a helyszínek - vagy a rendezvényszervezők - választanak minket. Ahová hívnak, oda megyünk, így működik ez. Persze ha nem Budapesten van a beszélgető, akkor szoktuk kérni, hogy az útiköltséget térítsék meg, és ha ezen felül valami honoráriumot is kapunk, annak nagyon örülünk, hiszen még egyikünknek sincs állandó keresete, és elutazni vidékre, egy teljes napot elvisz, ami alatt például a könyvet is írhatnánk.

Hogyan közelít meg titeket a nyilvánosság, a sajtó?

Á: A sajtó, hála az égnek, szeret minket. Az elején nem gondoltuk volna, hogy a nászút a világ körül ennire jó téma, tényleg csak azért lett a nászutunk ez az út, mert egybeesett a házasságkötésünkkel. Pontatlanságok mindig vannak, pl. elírják a nevemet (A Blikkben így voltam egyszer „Sziráki Árpád”),

az útvonalunkat, a napi büdzsénket, és hasonlókat, de ezen már nem akadunk le. Az előadásokkal kapcsolatban már sokat fejlődtünk, de még mindig úgy érezzük, hogy lehetne ez még sokkal jobb, noha jó visszajelzéseket kapunk, többen mondták, hogy még órákon át tudtak volna minket hallgatni. Ez is egy érdekes, új kihívás, kiállni néha több száz ember elé, és nem izgulni, hanem adni nekik valami értékeset. Legutóbb az Origo-n volt egy jó, hosszabb riport velünk. A hírverés már lement körülöttünk, kb. egy hónapig tartott, októberben talán a Tájéoló az első médium, aki megkeresett minket a kérdéseivel.

Z: A sajtó nagy általánosságban véve egyszerű és általános kérdéseket tesz fel, vagy ilyen szemszögből közelíti meg a témát. Ez attól függ, hogy milyen a közönsége az adott médiumnak. Az előadásokkal kapcsolatban pedig mi magunk is eltérően vélekedünk: hol úgy érezzük, csak alapvető, általános és könnyed módon kellene élménybeszámolót tartani, máskor pedig úgy gondolunk, hogy miért „pazaroljuk” az időt szép, de nem mélyenszántó, húsbá vágó dolgokat bemutató képekkel? Kell egy kicsit ez is meg az is - csak még nem éreztünk rá a jó arányokra. Itt is szempont a közönség - azok, akik az adott élménybeszámolóra eljöttek.

Milyen helyekre írtatok és mennyire fejlődöttetek?

Á: Több, mint 70 cikket írtam csak az Origo-ra, az elején párszor visszakaptam őket, hogy nem így kell, hanem úgy kell, stb. Aztán már kevesebbszer történt ilyen, ebből gondolom, hogy talán sikerült valamennyit fejlődni. Mindig kell egy jó bulváros, rákattintós cím, mert ilyen a műfaj. A ciken belül aztán már lehetnek a komolyabb, mélyebb dolgok is, de ha nem kattintanak rá a főoldalon,

akkor megette a fene. Ezért fontos legalább egy jó fotó, egy remek cím és egy izgalmas lead, utána jöhet az értékes tartalom, de ami a mai napig nehezen megy számomra, hogy mindezt röviden, tömören adjam elő.

Z: Árpi a cikkek mellett a blogunkat is vezette, ez található meg a <http://360fokbringa.hu/> oldalon. Nagyon sok bejegyzés, hetekig lehet olvasgatni... Mostani új és szép feladatunk a könyv. Nem a blogot nyomtatnánk ki, hiszen az befogadhatatlanul nagy mennyiség lenne. Úgy tervezzük, hogy 2016 tavaszán jelenne meg a(z első) könyv.

Hányan követték a blogotokat? Inspiráltak-e másokat is?

Á: Már 10 ezer felett jár a Facebook követőink száma, a blogot napi néhány száz egyedi látogató nézi, a sikeresebb Origo cikkeinket több tízezer olvasták. Volt, akik viszszafeleltek, hogy nagymértékben inspiráltak őket akár biciklizésre, akár más sportos szabadidő tevékenységre, fekvőkerékpár vásárlásra, szabad és kötetlen utazásra... Két másik magyar kerékpáros csapatot ismerünk, a „Magunk útján”, és „A nap gyermekei”, és nekik sok olyan gyakorlati tanácsot, tippet és biztatást adtunk az indulásuk előtt, amelyről tudjuk, hogy nekünk is nagyon jól jöttek volna az elején. Illetve ismerünk néhány embert, akik az újjeléndi munkavállalásról írt cikkem után kötött ki a Föld másik oldalán lévő szigeteken. De ezek csak apró szikrák, útmutatások, amelyekből mi is rengeteget kaptunk másoktól. Mindenki a saját maga útját járja, és ahogy minden ember, úgy minden utazás is teljesen egyedi. Vannak olyan „törzskommentelőink”, akikkel jó lesz végre személyesen is találkozni, például a napokban derült ki, hogy jelenleg egy utcában lakunk egy olyan olvasónkkal, aki végig követte a négy éves utunkat és

nem egyszer nagyon hasznos tanácsokkal segített minket, vele ma este együtt vacsorázunk.

Volt-e idegen nyelvű változata a blogotoknak?

Van angol nyelvű változata a honlapunknak, ezt mi írtuk angolul, és többek között Grant Juli is lektorálta, amit ezúton is nagyon köszönünk! Sajnos ez csak Vietnambig van meg.

Volt-e olyan pillanat, amikor anyagilag padlón voltatok?

Z & Á: Olyan nem volt, hogy totál padlón lettünk volna, annyi pénzünk mindig volt, hogy másnap hazarepüljünk, ha valami okból meg kellett volna szakítani az utunkat, de hála az égnek, erre soha nem került sor. Amikor Új-Zélandon munkát kerestünk, akkor már nagyon le voltunk gatyásodva, és nem tudom, hogyan folytattuk volna a terveink szerint Latin-Amerikán át, ha nem kaptuk meg azt a munkaajánlatot és a vele járó munkavízumot a világ legdélebbi szőlővidékén. Az segített, hogy nem adtuk fel, és hogy végül ennek meglett a gyümölcse: a szőlő, amit leszedhettünk az ottani minimálbérért.

Hogyan jött a naptár ötlet? Kik vettek részt benne?

Z & Á: A Kornétás Kiadóban Máté István ötlete volt, őt már

4,3 kg – meg kell tőle szabadulni

régről ismertük még az előző útról, a 100 nap bringáról a HTM és Turistamagazinokba írt cikkek végett. Jó ötletnek gondoltuk, és hála az internetnek, kockázat nélkül meg tudtuk kérdezni az olvasóinkat, hogy vennének-e ilyen naptárt. Az előrendelések számából úgy láttuk, hogy megéri megcsinálni, ezért megcsináltuk. A design a Kornétásban dolgozó, szintén kerékpáros Odler Péter műve, az idézeteket főleg Zita találta az interneten és innen-onnan, de együtt választottuk ki őket, ahogy a képeket is. A fotózást autódidakta módon tanultunk. Csak kompakt fényképezőgépeket használtunk (főleg egy Canon PowerShot 720IS-t és két SX160-ast), mert egy tükröreflexesre nem lett volna pénzünk, cipelni se lett volna jó, és a téma is elszaladt volna előlünk, mire egy akkora masinériát előveszünk biciklizés közben. Ezek az apró kamerák 25-60 ezer forintos értékartományból voltak, eleinte 8, majd 16Mpixeles fotókat készítettünk velük, de van olyan is, ami több fotóból összeállított panoráma, vagy csak egy kivágata egy képnél.

Hogyan szereztétek meg a szükséges térképeket?

Z & Á: OpenStreetMap-et és OpenCycleMap-et használtunk, ezeket ingyenesen, legalisan le lehet tölteni a netről, ha van elég nagy SD-kártyánk, akkor akár az egész világot is egyszerre. De ezt nem érdemes, mert elég gyorsan fejlődnek, változnak ezek a nyílt forrású térképek (hasonlóan a Wikipédiához), így mindig csak 3-4 országra előre töltöttem le őket, ennyi idő alatt mindig találtunk újra elég gyors internetet, hogy aztán a következő szakaszra is letöltssem. Mindenütt egyszerűen használhatóak voltak, a Himalájában még a 4-5 ezer méter magasan haladó ösvények és vendégházak is rajta vannak.

Volt-e valamilyen ritmus abban, hogy hogyan haladtatok, illetve pihentetek meg több napra?

Z & Á: Ahogy alakult. Igazából ez volt az egyik legnagyobb nehézség az úton, hiányoztak a hétköznapi és hétvégi váltakozásai. Amikor valahol megálltunk, akkor nehezen vettük rá magunkat a pihenésre, hiszen mindenütt akkor jártunk először, annyi látnivaló volt, és a naplót, a cikkeket is ezek alatt a „pihenők” alatt írtuk, így sokszor nem is volt igazán pihenés. A legnagyobb pihenő Új-Zélandon volt, mikor két hónapig szőlőt szedtünk, nagyon jó volt, hogy minden nap ugyanott ébredtünk, ugyanabban

a boltban vásároltuk, és ugyanoda mentünk, ugyanazt a munkát végezni, ugyanazon kollégák közé.

Milyen arányban szálltatok meg couchsurfing-gel, sátorozva a szabadban, bekéredzkedve valahová, vagy fizetett szálláson?

Z & Á: Szeretnék egy ilyen kimutatást készíteni, de egyelőre ez még nincs kész, 1549 éjszakáról beszélünk. Inkább általánosságban tudjuk most csak elmondani: a nyugati országokban, vagyis Európában, Ausztráliában, Új-Zélandon és az USA-ban sokat sátraztunk, mert ezeken a helyeken van hozzá tér, és kultúra. Ha Indiában vagy Bangladesben megpróbáltunk volna sátrazni, ha egyáltalán találtunk volna rá 5 négyzetméter szabad sík területet, percek belül egy tucat helyi nyitott volna ránk, egyszerűen azért, mert nem láttak még sátrat, se fekvőbringt és talán még fehér embert sem, és nem ismerik a privát-szféra fogalmát. Nem tudtunk volna így nyugodtan aludni, a biztonsági kockázatokról nem is beszélve. Ugyanezen országokban viszont (szinte bármely „fejlődő” országban) néha már pár száz, de legfeljebb néhány ezer forintért ki tudtunk venni egy kényelmes szobát, aminek volt ajtaja, amit be tudtunk zárni. Amikor napközben minden egyes megállóhelyen szá-

zan körbeállnak, akkor az ilyesmi nagy kincs! Ahol Couchsurfinggel vagy Warmshowers-el a helyiekkel tudtunk lenni, az volt a legjobb, hiszen láthattuk, hogy hogyan élnek ők, milyen az otthonuk, az életük, a szokásaik, ez volt mindig a legérdekesebb és legizgalmasabb, de sajnos ezek a rendszerek is inkább csak a nyugati országokban működnek, ahol nincs nagy különbség a helyiek, és a mi életünk között.

Több száz éjszakát töltöttetek ingyenesen mások otthonában, sokan bőkezűen megvendégelték benneteket. Hogyan tudjátok majd ezt a sok jót viszonozni, vagy továbbadni másoknak. Hogyan készültök erre?

Hát először is már rögtön ott helyben, például azzal, hogy elmentünk bevásárolni, majd főztünk, sütöttünk a vendéglátóinknak. Mikor mi jött ránk, kenyeret, kalácsot, lángost, bundás kenyeret, pörköltet, gulyáslevest, ilyesmit. Ezekkel a gyomrunkon keresztül kezdetben ránk törő honvágyat is könnyen le tudtuk csillapítani, és a vendéglátóinknak is valami olyasmit tudtunk készíteni, amit amúgy sehol nem kapnának, ha csak nem látogatnak majd egyszer el hozzánk Magyarországra. Most az a terv, hogy rendbe tegyük az otthonunkat, és legyen egy fix jövedelmünk, hogy el tudjunk kezdeni egy normális életet, amibe belefér az, hogy vendégeket fogadunk a világ minden részéről. Most nem mi fogunk utazni a világban, hanem a világ jön majd hozzánk. Ehhez Zita lázasan pakol, épp most is, mikor e sorokat írom, én pedig munkát keresek, a volt munkahelyem utódcégeiben nagyon örülnének, ha már holnap kezdenék, de én jobbnak látom körülnézni, mielőtt ígert mondok az első ajánlatra.

A kinti magyarokról honnan tudtatok?

Kézről kézre adtak minket. Ha valahol, valahonnan volt kapcsolatunk egy magyarhoz, öneki már

Magyar tájfunó családjával egy másik kontinensen

voltak szálai a többiekhez, és így például Ausztráliában volt, hogy tényleg kézzől kézre adtak. De vannak Facebook-csoportok és egyéb fórumok is erre a neten. És persze olyan is volt, hogy ők találtak ránk, akár a neten, akár a kerékpárjainkra tűzött magyar zászló által, pl. Nicaraguában egyszer csak ránk kiabált egy úr, hogy "Szervusztok magyarok!", ugyanígy az európai utolsó szakaszon volt, hogy nem telt el nap, hogy ne találkoztunk volna magyarokkal.

Milyen tapasztalatokat volt a csomagolásával kapcsolatban?

A: Majdnem teljesen ugyanúgy kell pakolni egy hétre, és négy évre is, ezt most komolyan írom. Mindenre volt szükség, és semmit sem vittünk igazán feleslegesen. Na jó, az 1 kilós összenyomós szendvicssütőt talán túlzás volt magammal cipelnem Bangkoktól Sydneyig, de ha egyszer imádom az ilyen melegszendvicseket! Csak akkor vágtam ki, mikor már teljesen lekopott a zománca és a bringámon pedig eltört egy panel a több éves túlerheléstől. Ha mindenképpen ki kell emelni valamit, talán most kevesebb profi ruházatot vittünk volna, mert azokat nem volt szívünk csak úgy hátrahagyni vagy elajándékozni, mikor tudtuk, hogy a következő fél évben forró trópusokon fogunk haladni, így holt teherként cipeltük ezeket a holmikat sok ezer kilométeren át. Jobb lett volna, ha csak egy profi héjkabátunk van, egy alöltözetünk, és az összes többi ruhánk pedig olcsó, helyben, és ha van rá mód, használtan vett holmi lett volna. Ausztráliában és Új-Zélandon tonnaszámba dobják ki az ilyen ruhákat, és ingyen vagy 1-2 dollárért el lehet vinni őket az erre szakosodott boltokban (mint például a Salvation Army).

Z: Ez az egyik nagy tapasztalata ennek az útnak számunkra: sokkal, de sokkal kevesebb holmi

is elegendő a boldog élethez és mekkora, hogy mekkora borzalom bizonyos szögből nézve ez a fogyasztói társadalom. Szép, szép, hogy minden rendelkezésünkre áll és igen kényelmes és biztonságos, hogy bármit bármikor meg lehet szerezni – de ez egy bizonyos szint után már csak halmozás és státuszszimbólum. Ezekről szeretnénk most megszabadulni, rengeteg doboznyí holmit vittünk már el szeretetszolgálatoknak. Ami pedig gyakorlatilag soha sem kellett, az a sok-sok gyógyszer. Lázcillapítón, széntablettán, illetve sebfertőtlenítőn és sebtapaszon kívül semmilyen cipelt gyógyszerre nem volt szükség. Amikor betegek voltunk, megvettük, amit felírt az orvos. Sok más utazóval is beszélgettük az út előtt és útközben is, illetve tőlünk is kértek mások tanácsot, de nem igazán a cipelendő holmi ügyében. Hogy mit kell ilyenkor bepakolni, azt az első cserkészáttörésben megtanulja az ember.

Milyen színvonalú orvosi ellátással találkoztatok?

A: Hát Pakisztánban volt, hogy a főorvos egyszerű a mobiltelefonjával világított a számba, mert a bázárban, ahol székel, szokás szerint épp nem volt áram. De általánosságban elmondható, hogy meglepően jó volt mindenütt az ellátás, és sok országban, pl. Belizeben és Ecuadorban is ingyenes volt számunkra a kórház, vagy benne volt a néhány dolláros havi vízumdíjban. Hála az égnek, egyetlen nyugati országban sem volt gond a fogaimmal, mert akkor otthagytuk volna a gatyánkat. Ellenben például azzal, ha Új-Zélandon kitörtük volna a bokánkat a hegyen, akkor ingyen lehozott volna a helikopter és ingyen elláttak volna, ugyanis a sürgősségi ellátás viszont még ott is ingyenes. Hogy hányszor voltunk orvosnál? Túl sokszor... Dengue-láz, fogbajok, két vesekő, rühesség, rengeteg hasmenés. Az Indiai-

szubkontinens volt a legkoszosabb vidék, ahol jártunk.

Z: Elmondható, hogy még a legrosszabb helyzetben lévő országokban is hozzájutottunk orvosi ellátáshoz vagy gyógyszerhárhoz, ha szükségünk volt rá. Igaz, hogy nekünk ezekre még pénzünk is volt, ellenben sok helyivel, akinek nagyon nagy kiadás az orvos és a gyógyszer – még akkor is, ha nyugati szemmel nézve banális összegekért árulnak olyan antibiotikumokat az utcára nyíló gyógyszerár-boltban, amelyeket itt csak szigorúan vényre adnak ki súlyos tízezrekért.

Hol volt a legkellemesebb bringásnak lenni? Milyen itthon?

A: Ausztriát, ha úgy akarjuk, akár 95%-ban végig csak a forgalomtól elzárt kerékpárutakon is tudtuk volna keresztezni Liechtensteintől Magyarorszáig, ezért ez nagyon kellemes volt, de Franciaország apró, csendes, gyönyörűen aszfaltozott harmadrendű útjain is nagyszerű volt, hogy a csatornák menti kerékpárutakat ne is említsem. Idehaza sokat fejlődött a bringás kultúra és az infrastruktúra is, amíg odavoltunk. Hirtelen semmi nem jut eszembe, amin változtatni kéne, jó irányba fejlődik.

Milyen vallásokkal ismerkedtetek meg? Be tudtok-e kapcsolódni a kinti keresztény életbe?

Z: Elég sokféle vallást illetve rituálét láthattunk. Muszlinok, keresztények, buddhisták, hinduk, szikhek, mormonok... Érdekes volt látni, ahogy az adott vallás természete átitatódik az emberek viselkedésére. Egyszer belefutottunk egy buddhista közös imába Laoszban. A helyiek egy egész hosszú utcát elfoglaltak, a földön ültek, mindenki előtt ott volt a kis „oltár”, gyertya, virágok, áldozati felajánlások, füstölők, miközben a fejük fölött kifeszített fonalakból kialakított hálóra mindannyian rácsatlakoztak egy-egy szál fonallal. Így kapcsolódtak össze

mindannyian. De láttunk hindu reggeli imát, amikor a helyiek a napot kezdik, kis étel-áldozati felajánlásokat tesznek az isteneiket szimbolizáló szobrocskák elé. Részt vettünk sok katolikus szentmisén is, ezek is érdekesek voltak – ahány ország, annyiféle szokást láttunk. Például van, ahol énekelve, táncolva viszik az oltár elé a hívek ajándékát. Egyik karácsonykor pedig elénekeltük a hívekkel közösen a „boldog születésnapot” dalocskát Jézusnak. Latin-amerikai sajátosság a mindenhol megjelenő Mária kép, ugyanakkor a kereszténységgel együtt gyakorolják az ősi vallásból megmaradt rituálékat, például Föld Anyának áldoznak. Ahol csak lehetőségünk volt, elmentünk-elmentem szentmisére. Ez eléggé változó volt, nem tudtuk kiszámítani, mikor és hol jutunk el templomba. A Húsvétot és a Karácsonyt viszont direkt mindig úgy szerveztük, hogy el tudjunk menni ünnepelni a helyi közösséggel – legalább ezt a két ünnepet. Itt a helyiek mindig nagy öröm-

mel és testvéri szeretettel fogadtak minket. Sokszor aludtunk is templomok kertjében vagy a templom melletti épületekben. A helyi közösségek életébe örömmel tekintettünk be, de mivel folyton mozgásban voltunk, nem igazán tudtunk hosszú távon bekapcsolódni.

Hogyan fejlődött a személyiségetek?

Z: Jó volt látni és megismerni, hogy másképp is lehet élni, mint „ahogy mi csináljuk”. Az élet kihívásaira adott válaszok sokfélék és nincs egy jó megoldás. Jó volt látni, hogy az élet sokkal egyszerűbb, és hogy mi azt sokszor csak túlbonyolítjuk, mintegy magunknak gyártva problémákat. Be kellett ismerjünk, hogy nagyon pazarló, gazdag életet élünk, de most már törekszünk egy egyszerűbb, tisztább életre. Holtpontok voltak, mint ahogy csodás pillanatok is – ezek ugyan úgy változtak a mi életünk során, mint bárki más életében.

Sikerült-e az ünnepelt vendéglátástól eljutni a dolgos hétköznapiokig? Sikerült-e mélyebb, tartósabb barátságokat kialakítani?

Újra itthon 40 075 km után

Z: Néha nehéz volt – pont, mert a helyi családoknak ez nagy ünnep volt, hogy minket megismerhettek. Sokszor az egész utcát összecsisztították, hogy mindenki együtt örülhessen a vendégeknek. Figyeltünk a helyiekre, a szokásaikra, ahol csak tudtunk besegítettünk – például mosogatásban. Ahol tartósabban voltunk – például kettő vagy több éjszakát, ott sikerült jobban beilleszkedni a hétköznapiokba, mert az első este után már „elmúlt” az újdonság varázsa. Több így megismert emberrel – családdal sikerült mélyebb ismeretséget kötni, reméljük, hogy még találkozhatunk velük, vagy a legjobb az lenne, ha mi tudnánk majd vendégül látni őket egyszer. A folyamatos mozgás nem volt nehéz, ez igazából nagyon vonzott minket: mindig valami újat látni, új emberekkel megismerkedni, egy újfajta, izgalmas szabadságot megélni, ahol nincs tegnap.

Köszönjük a válaszokat!

Kérdezett: Bacsó Piroska

Nemzetközi Balaton Kupa tájékozódási verseny – 1961

HOGY VOLT?

Újdonság:
egyéni – csapat verseny

A Nemzetközi Balaton Kupák tízéves történetének legfontosabb eleme a versenyforma folyamatos változása, közeledése az északi mintára stabilizálódott változathoz. A folyamatnak talán legjelentősebb lépése a sorrendben ötödik találkozáson, 1961-ben történt meg. A kiírásban már a fejléc is sokat sejtetett, mert a megnevezésből elmaradt a természetjáró jelző, így szimplán tájékozódási versenyre hívták a mezőnyt. Fontosabb azonban a tartalmi változás, sutba vetve az

Az edzőpálya térképe

addigi páros játékot, a többrészes csapatversenyt. A verseny ugyan továbbra is elsősorban a válogatott csapat győzelméért folyt, de ez most már igazi egyéni teljesítmények erejéért fordult meg. Továbbra is a legeredményesebb külföldi csapat érdemelte ki a fődíjat, a vándorserleget, de az egyéni versenyt is tiszteletdíjakkal értékelték. Ez a fordulat nem a véletlen műve. Ugyanis néhány hónappal korábban megalakult az IOE, a Nemzetközi Tájékozódási Szövetség, benne alapító tagként a Magyar

Természetbarát Szövetséggel. Ettől kezdve csak az lehetett kérdéses, mennyi ideig tart, amíg a sportág nemzetközileg kialakult, illetve fejlődésben lévő rendszerét, szabályait teljes mértékben átvesszük. Az elit szintjén ez sürgető feladattá vált, hiszen már kiírták az első Európa-bajnokságot egyéni és váltó számokkal. Alsóbb szinteken maradhatott a fokozatosság. A nemzetközi szervezethez csatlakozás körülményeinek és következményeinek taglalása a sportágtörténet egy másik fejezetének feladata, azonban az NBK-hoz kapcsolódóan meg kell jegyezni, hogy az alapító tagság hosszú időre szóló helyzeti előnyt jelentett a később csatlakozó nemzetekhez képest. Ennek számos bizonyítéka közt elég csak emlékezni az egykori világbajnoki eredményességünkre, a nemzetközi szervezet elnökségében és bizottságaiban elnyert pozíciókra, az általunk rendezett világversenyek magas színvonalára, vagy az 5 napos versenysorozat korai bevezetésére.

Útvonalak és eredmények

Ami viszont egyelőre keveset változott, az a versenypályák jellege. A rendelkezésre álló ötvenezres méretarányú, elavult, térképnek alig nevezhető fotózott lapok gyakorlatilag nem tettek mást lehetővé, mint nehéz útvonalkövetési feladványt. Jellemző, hogy a versenyanyagok nem is pályákról, hanem útvonalakról, nem is pályakitűzőről, még csak nem is bemérő bíróról, hanem útvonal-bíróról szólnak. A terepbe mutató a Csikászó terepen zajlott, majd másnap reggel az NBK 16 versenyzője Kereki községből rajtolva az Amáliapuszta, Maróci-fa, Lucs-tető útvonalat megtéve jutott a földvári célba. Még hozzá igen gyorsan! A győztes Rezes a vártnál $\frac{3}{4}$ órával érkezett hamarabb, az egész mezőny pedig még ennél is nagyobb mértékben múlta felül a korábbi tapasztalatok alapján várható időket. A pályaadatokra és az

eredményjegyzékre pillantva megalapíthatjuk, hogy itt már csak nevében folyt gyalogos tájékoztató verseny, ez bizony csakis gyakorlatilag végig futással, nem is akármilyen tempójával volt elérhető. És vegyük figyelembe azt is, hogy a csupán 8 pontot tartalmazó útvonal nyilván lényegesen hosszabb távot jelentett a légvonalhoz képest (szemben a mai sokpontos pályákkal), bár a megművelt területeken hosszú szakaszokon jól futható utakon vezetett át a logikus útvonal. Arról nem szól a versenyjelentés, hogy a rajttól az eredményhirdetés végéig tartó eső akadályként vagy előnyként befolyásolta a küzdelmet. A csak mérsékelten szóródó eredmények igazolják, hogy mind a 4 csapat igen komoly edzőmunkával készült erre és a további versenyekre, mondhatnám a közelgő EB-re. A magyar válogatott például Maác Benedek vezetésével közvetlenül a Balaton

Kupa előtt 3 napos edzőtáborozást tartott az akkor még működő zsiros-hegyi turistaház használatával. Mind a négyen remekül teljesítettek a somogyi dombokon, főlegesen nyerve a versenyt. (A csapateredmény a 3 legjobb helyezési szám összegzésével állapított meg.)

Esélyt a nőknek

A Keszthelyi Kupa és Balaton Kupa természetjáró tájékoztató versenyek közel négyszáz indulója számára csak a déli parti helyszín jelentett újdonságot, (és egyúttal többlet nehézséget a rendező Veszprém megyei sporttársaknak), mivel a hagyományos kategóriákban és hagyományos formában versenyezhetek, úgymint férfi I. és II. osztályú 2x2 fős éjszakai, továbbá ifjúsági és női 3 fős nappali csapatversenyek. Nincs írásos nyoma, hogy egyáltalán felmerült-e valamilyen hivatalos fórumon a nők

bevonása a nemzetközi Balaton Kupa egyéni – csapat küzdelmeibe. A versenyt követően Jávorka Péter tett javaslatot erre, és ezzel együtt női válogatott keret létrehozására, részt is vállalva az így felmerülő feladatokból. Szerinte női versenyzőinknek nagyobb az esélye a skandinávokhoz történő felzárkózásra, mint a fiúknak. Milyen igaza lett!

A jól sikerült verseny értékelésében számos apró technikai jellegű javaslat fogalmazódott meg. Ezek közül említésre méltó az az egyöntetű igény, hogy az ellenőrző-pontok megjelölésére szolgáló, csak az előző pont irányából jól látható szimpla táblákat váltsák fel a minden irányból látható háromoldali táblákkal, ami nehezebb útvonal-választási feladatok megadását tenne lehetővé.

Scultéry Gábor
gabor.scultety@
gmail.com

Versenybírószám

elnök:	Szász Károly
titkár:	Tibor Lajos
elnökhelyettes:	Galgóczy István
ellenőrző-bíró:	Balázs Zoltán

Versenyadatok

időpont	1961. augusztus 20.
versenyközpont	Balatonföldvár, kemping
versenyterep	Fejér-kő
versenyforma	nappali, pontértékes, egyéni-csapat
térkép	1:50 000 / 10 m
táv	13 800 m
szint:	420 m
ellenőrző pont:	8
versenyidő:	420 perc

Csapat eredmény

1. Magyarország	Schönviszky, Horváth, Skerletz	8 h.p.
2. Csehszlovákia	Novotny, Brunovcki, Jankovich	17 h.p.
3. Német Dem. Közt.	Sander, Cruse, Zühlke	31 h.p.
4. Bulgária	Lezidrenski, Bojanov, Dimitrov	32 h.p.

Keszthelyi Kupa 1961, I.o. éjszakai csapat

1. MAFC II.	Szarka E., Kósa Cs., Almás K., Dávid L.
2. BEAC II.	Balkai B., Sznagyik L., Vörös I., Argay Gy.
3. Vasas Ganz-Mávag	Laczkó M., Spankovics K., Szeder B., Kondor Z.

Egyéni eredmény

1. Schönviszky György	H	101.14
2. Jindrich Novotny	CS	105.13
3. Horváth Loránd	H	106.22
4. Skerletz Iván	H	113.17
5. Horst Sander	D	113.18
6. Kővári Endre	H	118.46
7. Pavol Brunovski	CS	118.56
8. Josef Jankovich	CS	119.48
9. Koljo Lezidrenski	BG	121.23
10. Kiril Bojanov	BG	124.36
11. Peter Cruse	D	124.50
12. Alois Laznicka	CS	127.32
13. Todor Dimitrov	BG	130.02
14. Bohos Mesro	BG	159.10
15. Martin Zühlke	D	176.02
16. Achim Zemanek	D	252.10

Balaton Kupa 1961, ifjúsági csapat

1. Bp. Vörös Meteor	Forai T., Téglásy F., Gombkötő P.
2. MAFC	Kotányi Z., Szemenye B., Valtinyi D.
3. BEAC II.	Friedrich V., Végh E., Kemény F.

Balaton Kupa 1961, női csapat

1. MAFC	Darabos Zs., Neupor M., Magyar A.
2. Bp. Pedagógus I.	Győri E., Monspart S., Cser B.
3. Bp. Pedagógus II.	Molnár M., Sárfalvi E., Szemes É.

EDZŐK, SPORTVEZETŐK, TESTNEVELŐTANÁROK, FIGYELEM!

Egy nap az utánpótlásért konferencia a fiatalok sportjáról az Utanpotlassport.hu szervezésében a Decathlon és a Magyar Olimpiai Bizottság támogatásával

December 1-jén a a SYMA Rendezvényközpont C-csarnokának Sydney-termében (1146 Budapest, Dózsa György út 1.) immár ötöd-ször az Utanpotlassport.hu szervezésében: inter-aktív, praktikus tanácsokkal, ötletekkel szolgáló konferencia a Decathlon és a Magyar Olimpiai Bizottság támogatásával az utánpótlás-nevelés legégetőbb kérdéseiről azoktól, akik csinálják, azoknak, akik csinálják.

Fővédnök: dr. Szabó Tünde sportért felelős államtitkár és Borkai Zsolt, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke

Moderátor: Pető Péter, Szegő Tibor.

Részvételi díj: bruttó 9900 Ft, mely magában foglalja az előadásokon való részvételt, a parkolást, a svédasztalos meleg ebédet, valamint a szünetben a kávé, üdítőt.

Kérdések, észrevételek:

konferencia@utanpotlassport.hu,

Mura László (06-30-467-9692).

Program

9.30-10.00: Érkezés, regisztráció

10.00 Köszöntő (Bruckner Gábor, az Utanpotlassport.hu főszerkesztője; Tóth József, a MOB utánpótlás-osztályvezetője; Pósfai Gábor, a Decathlon Magyarország ügyvezető igazgatója) Eredménykényszer gyerekkorban (a mindenáron sikerre törekvés hátulütői; tinédzser sztárok vagy felnőtt klasszisok; visszafordíthatatlan hibák; a sportvezetés szorításában)

10.15 Játsszatok, gyerekek, játsszatok! (a szakemberek felelőssége az utánpótlásképzésben)

Előadó: Zsiga Gyula Bajnokok Ligája-győztes kézilabdaedző

10.40 Az eredmény üldözésétől a lelki traumáig (a pszichológus a gyerekkori sikerhajhászás következményeiről)

Előadó: dr. Lénárt Ágota egyetemi docens, a Testnevelési Egyetem pszichológiai tanszékének vezetője

11.20 Rászorítva az eredményességre? (a sportági szövetségek utánpótlás-támogatási rendszeréből fakadó eredménykényszer; alternatív lehetőségek)

Előadó: Bodnár Péter, a Magyar Kosárlabdázók Országos Szövetségének főtájtára

11.45 Kerekasztal-beszélgetés a közönség bevonásával, Zsiga Gyula, dr. Lénárt Ágota és Bodnár Péter részvételével

12.20 Ebéd

Hogy csinálják ők? (külföldi példák; azonosságok és különbözőségek az utánpótlás-nevelési módszerekben, a kiválasztásban; rendszerek, egymásra építettség ott és itt)

13.10 Lemaradva mindörökké? (a világot járt futballtréner a hazai és a határokon túli utánpótlás-nevelés közötti eltérésekről, sportágakon átívelő tapasztalatairól)

Előadó: dr. Vincze Géza labdarúgóedző

13.50 Skandináviából jöttem (a fiatalokat Svédországban töltő sportoló ifjúsági és junioréveiről; a tinédzserek képzési módszereiről, nevelési elvekről és metodikákról)

Előadó: Bartalis István, a magyar jégkorong-válogatott csatára

14.10 Kávészünet

Mit hoz a jövő? (sportvezetők az utánpótlás-nevelés égető kérdéseiről, az anyagi háttérrel, a tervekről)

14.25 A Héraklész-program és annak háttere (az olimpiai bizottság és az utánpótlás-nevelés; számok és ami mögöttük van; Rio meg a fiatalok)

Előadó: Tóth József, a MOB utánpótlás-osztály-vezetője

15.00 Állami álmok (előrelépés az utánpótlás-nevelésben a tao-támogatások és kiemelt sportági státuszok nyomán; a közeljövő céljai; távlati elképzelések)

Előadó: Kozmann György sportért felelős helyettes államtitkár

15.35 Kerekasztal-beszélgetés a közönség bevonásával dr. Vincze Géza, Bartalis István, Tóth József és Kozmann György részvételével

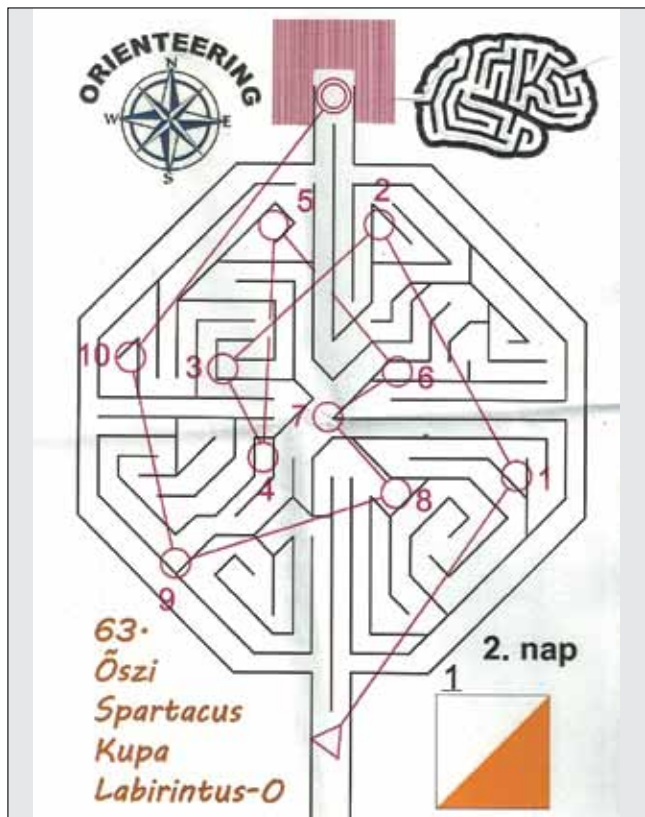
16.15 Zárszó (Bruckner Gábor, az Utanpotlassport.hu főszerkesztője)

ŐSZI SPARTACUS KUPA

Muflonok és vizslák az őszi Vértesben

Előzetesen ezt a versenyt választottuk ki, hogy a nemrég alakult Nagykovácsi utánpótlás csoport (Vízsla SE) ügyesebb gyerekeinek megmutassuk, milyen egy „igazi nagy” tájfutó verseny. A napokban közzétett video is jó kedvcsinálónak bizonyult, habár érkezett néhány aggódó szülői kérdés a sportág veszélyességét illetően. Talán még népesebb is volt a nemzetközi mezőny, mint amire számítottunk (932 indulóból 179 fő külföldi klubokból, 19%).

Az esőmentes időjárás és a novemberi melegrekord is hozzájárult, hogy egy igazán kellemes hétvégét tölthettünk a meguntatlan Vértesben. Így a cél mellett felállított, sok munkával előkészített labirintus is kedvező fogadtatásra talált; folyamatosan tömegek szaladgáltak a Bakó Áron által megálmodott, egyáltalán nem könnyű, tekervényes

pályákon. Egyszerűbben teljesíthető, vidám kihívást a gyerekverseny jelentett, köszönet érte.

A labirintus

Több eltérő képességű gyerekkel teszteltük a 10D pályát, mindannyiuknak tetszett és sikerélményt jelentett. A 2. napit kifejezetten mintaszerűnek tartjuk: minden átmenetben volt rövidítési lehetőség, a szalagozott útvonalon belül haladt a pálya, a pontok jól azonosítható helyeken voltak. Tehát a legkisebbeknél sikerült áthidalni a terep korlátokat. A terep ugyanis – nem meglepő módon – elég szintes, sziklás volt. Emiatt adódott, akár nem is annyira hosszú átmenetekben is, komoly útvonalválasztási feladat. Az általunk megismert pályákban erre építettek is a pályakitűzők (1. nap Sulyok

Egy nehéz megközelítésű sziklapont

Nagy a sürgés a gyermekversenyen

Ábel, 2. nap Peregi Dávid). Változatos ritmusú, mély völgyeket szelő vagy kerülő, illetve

a meredek hegyoldalban színtező átmenetek tették próbára a versenyzőket; az évszaknak

A 21A kategória eredményhirdetése

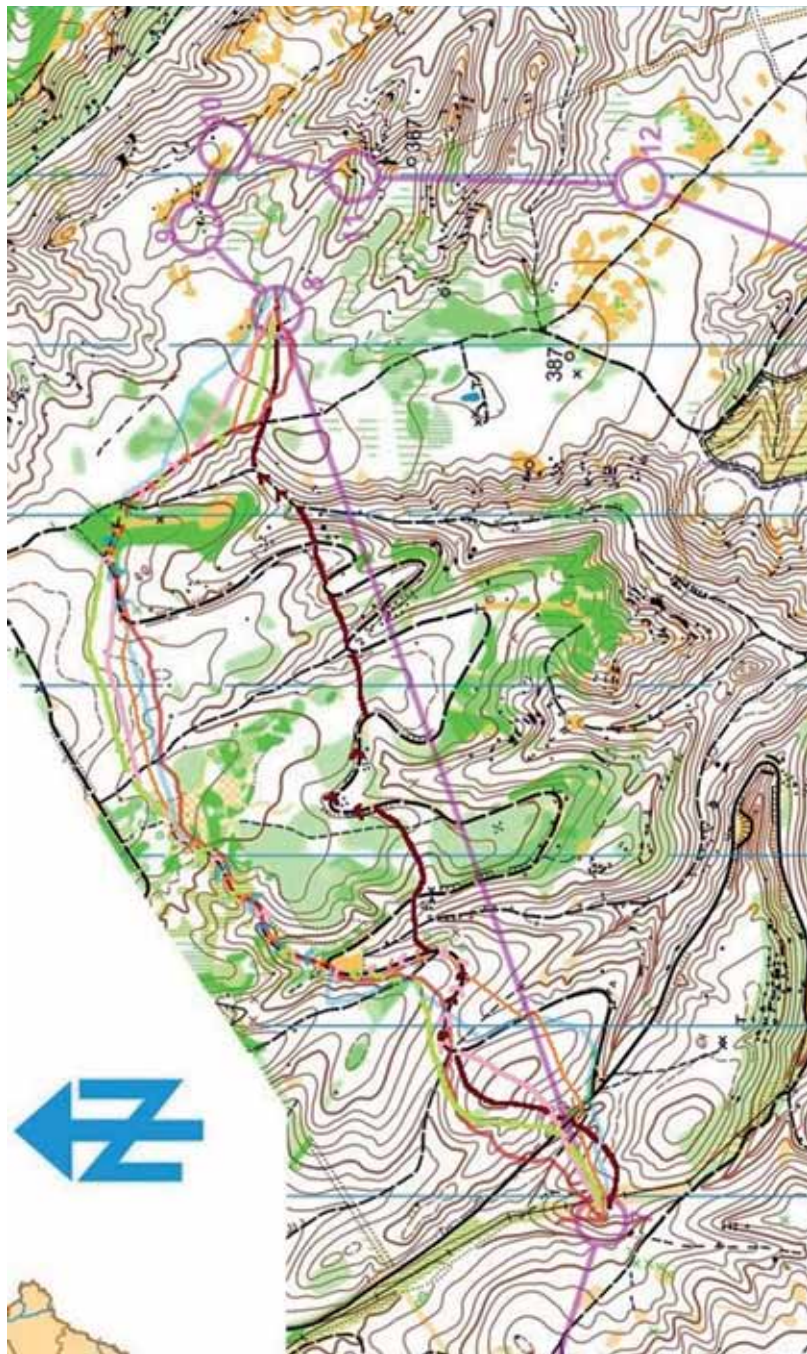
megfelelően jól futható erdőben. A pályák hossza / győztes idők vonatkozásában hangzottak el kritikus megjegyzések a verseny után, pl. a pályák végére illesztett 159-es sziklaponthoz való fel- és lemászás miatt.

Az 1. nap versenyt még egy un. királyszakasz is színesítette a 16, 18, 20, 21AB, 35 kategóriák pályáiban, amelyért a férfi és a női győztes 10 000 forint díjazásban részesült.

Férfiaknál leggyorsabban az F18-as Peregi Dániel teljesítette az átmenetet (9:17, a térképen zölddel), megelőzve a felnőttben indulókat – Berger Xander 9:29, Senttula Tuukka 9:49 és a versenyen kívül induló Bakó Áron 9:55 (barna); a kategória napi győztese Vajda Balázs 10:13 alatt futotta le (kék). A női győztes Szerencsi Ildikó lett (10:46, térképen piros), Bertóti Regina (11:33, narancs) és Weiler Virág (11:42, r.szín) előtt. Az élmezőny többnyire az északi kerülőt választotta, az átmenet kb. felén úton futva, kivétel Áron, aki az útkanyarokat könnyen azonosítható pontokként használva rövidebb és hullámosabb útvonalon haladt, csak kb. 25% úthasználattal.

Köszönjük a rendezőknek ezt a remek novemberi élményt.

Bíró Aletta, Bíró Fruzszi

KIRÁLYSZAKASZ

GÁRDONYI CSILLA GYŐZÖTT A BUDASPRINTEN!

De most nem N14-ben, kortársai között, ahol mindig is győzni szokott, még csak nem is N18-ban, ahol idén négy országos bajnoki aranyat gyűjtött be. A Budai-várban rendezte,

mert a Spari kupán is jól futott, 12 perces előnnyel zárta a versenyt. Ebben a szezonban kudarcélménye nem volt. Az ifi EB-n is szépen helytállt, N16-ban egy percre volt a dobogó-

*A Budasprint N21 kategóriájának dobogósai:
Josefine Klintberg, Gárdonyi Csilla és Füzy Anna Fotó: Ebinger M.*

zett HSP viadalon a nemzetközi résztvevőkkel megtűzdelt 30 fős N21-es mezőnyt verte le, az Őszi Spartacus kupa prologójának számító versenyen. A meglepetésként eredményt az a kemény pszichológiai hadviselés készítette elő, amelyet egy hétig vívott nagynénjével, a válogatott és sokszoros tájkerékpár bajnok Füzy Annával, hogy ki lesz a jobb. Márpedig Anna előtt nem ismeretlen a helyszín, szülei ma is a Várban élnek. Csilla nemcsak a családi párharcban kerekedett felül, mivel a jó időt futó svéd Josefine Klintberget is lenyomta. A felnőttek között aratott diadal nem szívta ki minden ere-

től, váltóban pedig a legjobb időt futotta a bronzos csapatban. Motivációja belülről jön. Ez viszi előre, meg az a jó adottsága, hogy tájékozódása összhangban van a futással. A korosztályos budapesti mezein 3000 méteren harmadik lett. A tájfutók közül csak Finta Sári előzte le. Most kezdte a gimnáziumot, ott sincs probléma. Szerencsés alkat, kocsiiban is tud tanulni. Nincs egyedül a MOM-ban, ahol Kisvölcssey Ákos edző valami egészen szokatlan módon készíti fel a fiatalokat. Koncentrációs feladatokkal kombinált résztávok edzéseiről a januári edzői szakmai napon számolt be. Előadása az MTFSz honlapon is megjelent.

Az ifi EB bronzérmes váltója

THIERING GYÖRGY 1934-2015

A sportág fellelőjének szá-
mító Bp. Lokomotívban
kezdett versenyezni, ahol 1953-
tól részese volt a vasutas klub
arany és ezüstérmekkel díjazott
bajnoki sikereinek. 1960-ban
Breiner Sándorral megalapította
a Bp. Honvéd tájékozdási
szakosztályát, ahol tovább gyűj-
tötték a bajnoki érmeiket. Tagja
volt az első EB-n résztvevő
válogatott csapatnak. A BHSE
különleges lehetőségei révén
hamarosan a sportág arculatát
formáló klubba emelkedett.
Gyurka a klub motorja volt,
edzőként is tevékenykedett.
Munkája révén vált az 1962-
ben alapított Honvéd kupák
sorozata, addig még ismeret-
len hazai terepeket bemutató t

sporttörténeti eseménnyé. Itt
jelent meg az első színes nyom-
tatott térkép (Pusztavacs 1963),
első tájfutó plakát (Mátraballa
1965) és még sok minden
más, ami fordulatot hozott
technikai, rendezési téren és
a sportági öntudat szintjén.
Legmerészebb tette a hazai
versenyterképek készítésének
titkos támogatása volt, amely-
ről ez év október 22-i haláláig
nem engedett megemlékezni.
A '60-as években már létező
friss, fotogrammetrikus felmé-
résű, titkos minősítésű katonai

térképek számunkra elérhet-
lenek voltak. Ezekről készített
fényképekkel segítette az első
helyesbített versenyterképek
létrejöttét. Így készült többek
közt a Lajosfürrás, Dobogókő,
Hosszú-hegy, Iharos, Zajná-
hegyek első színes térképe.
Mint katona jól tudta mit koc-
kázott ezzel, ezért mélyen hall-
gatott. A helyesbítők is hallgat-

1954. Tájékozdási Ötpróba
verseny rajtjánál Thiering (jobbra),
és Zomotor Ádám

A Bp. LOKOMOTÍV TÉRTI CSAPATA A SZOT CSAPATBAJNOKSÁG 1953
ÉVI DÖNTŐJÉN A VÉRTES HEGYSÉGEN
THIERING, ZOMOTOR, HYRMAN
BODOR, SZABÓ, KIRKÁCSI

tak. Nemcsak szolidaritásból.
Már csak azért is, mert művük
fő értéke, a meglepően kifeje-
ző, új domborzatrajz nem kiváló
topográfiai kvalitásainak,
hanem a titkos alapanyagnak
volt köszönhető... A Honvéd
tájfutás szárnyalására többen
is rá akartak ülni, úgy hogy
közben Gyurkát, a motort
kiszerezték belőle. A szak-
osztály 1970-ben szűnt meg.
Thiering leszerelt. Új életet
kezdt. Haláláig fáradhatatlanul
dolgozott, de már nem a mi
köreinkben. Ideje fejet hajtani
mindazért, amit a tájfutásért
tett. Nyugodjék békében.

II. TÁJFUTÓ GÁLA

2016. JANUÁR 30. Budapest Stefánia Palota

A Gála vendége:
Nagy Bandó András

2016. január 30.

Marketing Kommunikációs Szakmai Nap

2016. január 31.

Edzői Konferencia

További információ: Paskuj Mátyás

20/952-1022

paskujm@gmail.com

BARANYA MEGYEI PRÍMA DÍJAT KAPTAK A PVSK TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓK

A Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének Baranya Megyei Szervezete november 6-án a pécsi Kodály Központban rendezte meg a BARANYA MEGYEI PRÍMA DÍJ és az ÉV VÁLLALKOZÓJA elismerések átadó ünnepségét. A rendezvényen Magyar Sport kategóriában BARANYA MEGYEI PRÍMA díjat kapott a PVSK TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ SZAKOSZTÁLY.

A PVSK Tájékoztató Futó Szakosztály

A 65. évében jár az 1951-ben alapított PVSK tájékoztató futó s természetjáró szakosztálya, mely 25 évvel később, 1975-ben szerezte meg az első magyar bajnoki címét Gyenis Zoltán révén ifjúsági korcsoportban.

1977-ben Szabó László volt az első felnőtt magyar bajnok. Őket 1978-ban már hárman követték: Kelemen János, Széles Gábor, Nagy Márton lettek országos bajnokok.

1979. évi eredményeik alapján először lett a PVSK a Legeredményesebb magyar szakosztály. Ezt a címet az eltelt 35 év alatt 18-szor nyerték el. Legutóbb 2003-2014 között hétszer is.

Nagy nemzetközi versenyek rendezése is áll hátuk mögött, melyek közül kiemelkedett a 2011. évi Szenior Világbajnokság, ahol öt földrész 44 nemzetének 3200 szenior futója, 8 napon át, Pécs központtal, a Mecsek hegységben versenyzett.

Korábban, az 1983. évi magyarországi Felnőtt Világbajnokság első verseny napja teljes rendezői stábját a pécsiek alkották, sikerrel. 1980-85. között Nemzetek Versenye, 1992. Világkupa, 1997. és 2007-ben 1600-1600 részvételű Hungaria Kupa és számolatlan Országos Bajnokság rendezői voltak. Válogatottjaik révén nemzetközi sikereket is elértek. Kelemen János már 1978-ban a norvégiai Felnőtt Világbajnokságon csapattag volt, melyet számos VB követett. Kelemen legjobb csapateredménye 1985-ben, az ötödik földrészen, Ausztráliában elért negyedik helyezése volt. Egyénileg itt érte el egyéniben a második legjobb felnőtt VB magyar helyezést. (14. lett)

Nemzetközi viszonylatban elért sikerek élén az Utánpótlás korcsoportos Euróabajnokaik állnak:

1988. Dánia: Pavlovics Gábor, 2005. Szlovénia: Péley Dorottya, 2014. Macedónia: Szuromi Hanga révén.

Főiskolás Világbajnokságon egyéni ezüstérmet szerzett: Kelemen János (1986), ill. Kovács Bernadett (1992).

A PVSK élversenyzői Kovács Ildikó, Lovasi Katalin, Kelemen Bernadett ill. Kelemen János, Széles Gábor, Pavlovics Gábor, Vinczai Ferenc, Vonyó Péter, Baumholcz Máté révén több alkalommal voltak Világbajnokságokon 4-10. helyezést elérő magyar válogatott váltócsapat tagjai.

Az utóbbi 20 évben a PVSK sikerei Vinczai Ferenc vezetőedzőségéhez kötődnek, aki

Világkupa egyéni 4. helyével, sokszoros magyar válogatottság és országos bajnoki címei után sikeres edzői pályára lépett. Elsősorban az Utánpótlás nevelés területén elért eredményeiért hosszú évek óta Ifjúsági válogatott vezetője is. Erős segítséget jelentett Vonyó Péter edzői és technikai vezetői munkája.

A PVSK eredményességét jól jelzi az imponáló bajnoki aranyérmek száma. 1975 és 2015 közötti 40 esztendőben összesen 389 magyar bajnoki egyéni, ill. csapat országos bajnoki címet nyertek, melyből 157 aranyérmet a Felnőttek, míg 232 bajnoki címet a 14-20 évesek, az Utánpótlás korúak szereztek.

2015. évben újabb 32 magyar bajnoki aranyérmel gazdagodott az amúgy is színes paletta.

Visszaemlékezés

Tisztelt Szerkesztőség!

Tovább nem toltattam, mert vége lesz az évnek, és tudom, hogy volt anyagotok bőven jobbnál jobb, és egy visszaemlékezés, még ha kerek évforduló is, a szerkesztésben csak rövid hír.

A téma a BTFPSZ tavaszi rendkívüli közgyűlésén merült fel, „hisz a NATO alapterkép, mint használható valami, 50 éve még szenzáció volt, esetleg ma is figyelmet érdemel.

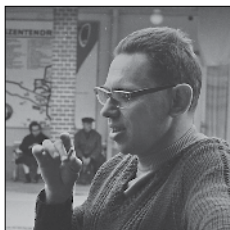
A helyszín Bulgária, Kamcsija, az IOF IV. Kongresszusa, 1965 nyara. A megemlékezés, a NATO térkép, ezzel kapcsolatos hosszabb cikket is érdemelhet.

A hivatalos magyar delegáció: Székely Miklós MTSZ elnök, Szász Károly az MTSZ Versenybizottság elnöke. Továbbá (sajtódelegáció saját zsebből) Hardicsai Mária, a versenybizottság mindenkes titkárnője, akinek odafigyelése és szemfülessége, valamint Szőnyi Laci bácsi BTFPSZ elnök, erkölcsi és atyai támogatása révén, a meghívóban szereplő sajtódelegációként Hardicsai és Szeredai-Sznagyik L.

Ez a bekezdés, és az, hogy ott voltunk, a megemlékező hír lényege. A delegáció utolsó élő tagjaként éltem meg az évfordulót, ma is hiányérzetem: miért csak két fő volt a hivatalos magyar delegáció? Az elmúlt 50 év folyamán sporttársunk írásos történetében nem emlegetett esemény, most azonban kerek évforduló kapcsán vagy később térkép történetként, egy „rövid hírt” megérdemel. Anélkül, hogy a „3SZ” versenysorozat névadója esetleg tudta volna, rajthoz állt magyar szenior csapat 3SZ volt: Szász - Székely - Szeredai. **A Tanár úr („Bajusz”, „gyík”)**

Elhunyt Fehér János 1931–2015

A Közalkalmazottak Természetjáró Egyesülete központi osztályának volt tagja, majd az egyesület többszöri névváltoztatása után a BSE-ben ténykedett versenyzőként, edzőként, szakvezetőként. A 70-es években I. osztályú versenybíróként több nagy versenynek volt pályakítűzője, ellenőrzőbírója.

Az ERŐTERV-ben (Erőmű Tervező Vállalat) dolgozott, és többek között a paksi atomerőmű tervezésében is részt vett. **Rédl G.**

Helyreigazítás

Előző számunkban tévesen jelent meg, hogy a XX. Rádiós Tájfutó Európa-bajnokságon Zarnóczy Klára bronzérmet szerzett a klaszszikus RH számban, ugyanis nem ebben, hanem a sprint versenyben állhatott a dobogó harmadik fokára.

A tévedésért ezúton is elnézést kér a cikk írója, Kovács Attila Gábor.

Fizesd elő a Tájlót 2016-ra!

Jövőre még minden változatlan: a kivitel, a formátum, a terjedelem, a pontos megjelenés, az előfizetési díj, csak a példányszámot csökkentjük 600-ra!

Az éves előfizetési díj 5000 Ft, külföldre 8000 Ft.

Egy példány ára: 850 Ft

Akik támogatják a szövetséget, azoknak tiszteletpéldányt küldünk.

Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékelte csekken vagy átutalással (AXA Bank, számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni.

Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csek „Közlemény” rovatába nem „Tájló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t kell írni. Az év hátralévő rendezvényein, a téli edzéseken személyesen is előfizethető az újság.

funkwerk
Magyarország

www.funkwerk-mo.hu

Silvanus SE téli edzősorozata

November 29-től vasárnaponként

Időpont: vasárnap 10-12,30-óráig. November 29, December 6, 13, 20, Január 3, 10, 17, 31, Február 7, 14, 21.

Helyszín: KFKI Sporttelep, Konkoly Thege Miklós út végén GPS: 47.4858972973 , 18.9535148987

Megközelítés: 21-es autóbusz Moszkva térről 20 percnél, gépkocsival a sporttelep ill. a végállomás parkolójaig.

Rendező: Silvanus Sportegyesület

Edzés kezdete: 10:00 óra, utolsó rajt 12:30. Rajtolás egyénileg tetszés szerint. **Bontás:** 13:00-tól

Térkép: Makkosmária 1:10000, 2015-ös (Kisvölcsy Ákos) kibővített térképen.

Pontmegnevezés: a térképen.

Időmérés: SPORTident rendszerrel, dugóka bérelhető a helyszínen 200 Ft/ dugóka, fényképes igazolvány letétellel (elvesztés esetén 8500 Ft térítendő).

Pályák: Hosszútávú futó edzéslehetőség állandó időméréses pályákkal. Mindig változó tájfutó edzőpályák a Makkosmária (KFKI) térképen. Önálló futás.

Öltözés: fűtött, őrztöltőben, külön díj ellenében fürdési lehetőséggel. Az öltöző 9,30-tól 13,30-ig áll rendelkezésünkre! **Díj:** Fürdő használat 400 Ft/ alkalom. Pályák térképpel 600 Ft/ pálya. Kontrollkörök időméréssel: 300 Ft/ alkalom. Csomagmegőrzés, „frissítőink” továbbra is ingyenesen.

Információk: Hegedűs Béla 06-30-233-5256, hbfot@gmail.com

Téli edzések a Vértesben

Ebben az idényben is megrendezzük téli edzéseinket a Vértesben, de sajnos az első két időpontot az erdészet nem engedélyezte. Az edzések az előző évekhez hasonlóan 2 hetente, szombaton 8:30-13:00-ig tartanak. A pályabontást 14:00-tól kezdjük.

A program és időpontok:

1-2. 12.05., 12.19. Nem kaptunk engedélyt vadászat miatt – Elmarad

3. 01.09. Pusztavám – Csukató – Katonacsapás
4. 01.23. Csákvár Vízmű – Gánt tető – Gém hegy – Öreg hegy

5. 02.06. Gánt bányatelep – Gránás – Németgránás
6. 02.20. Gánt bányatelep – Gém hegy - Bánya múzeummal szemben

Az edzésekre jelentkezni (nevezni) kell továbbra is mailben az edzést megelőző csütörtök éjfélig somlayg@portal.hu email címen.

A nevezési díj: 700Ft.

Ha esetleg nagy havazás miatt a cél autóval nem megközelíthető vagy a terep edzésre (futásra) alkalmatlan, az edzés elmarad. Erről a tájfutó listán tájékoztatlak benneteket.

Továbbra is 4 pályát tervezünk (A-B-C-D-pályák), de ha van rá igény, akkor az E-pálya is elkészül, ami 10 km feletti lesz.

Aki szereti a fázisnyomatos edzéseket – erre is lesz lehetőség.

Várunk benneteket. Jó felkészülést kívánunk mindenkinek.

Szervezők: Páhy Tibor és Somlay Gábor

BÚÉK Kupa

Időpont: 2015. december 27.

Helyszín: Hűvösvölgyi Nagy-rét, Bobci padjainál

Nevezés: a helyszínen 9 - 9.45 között

Nullidő: 10.00 Nevezési díj: 600 Ft/fő

Kategóriák: Fiú, Lány (18 éves korig), Férfi, Női (19-39 éves), Senior férfi, Senior női (40 évtől)

További információk: www.mom-o.hu

Budapesti Tájfutó Napok

A Budapesti Tájfutó Napok időpontja: 2016. január 23-24. A program a szokásos: szombaton teremtájfutó diákbajnokság, senior találkozók, este bajnokok vacsorája, vasárnap délelőtt pedig a Ripszám Henrik emlékverseny.

A pontos programot és kezdési időpontokat a BTFPS honlapján megjelenő meghívó fogja tartalmazni.

Téli időrendi eseménynaptár

November

28. szombat Nagytétény kupa
29. vasárnap Silvanus edzés

December

6. vasárnap Silvanus edzés
13. vasárnap Silvanus edzés
20. vasárnap Silvanus edzés
27. vasárnap BÚÉK Kupa

Január

3. vasárnap Silvanus edzés
9. szombat TTEV
10. vasárnap Silvanus edzés
17. vasárnap Silvanus edzés
23. szombat TTEV
23. szombat Teremtájfutó diákbajn.
23. szombat Senior találkozók
24. vasárnap Ripszám Henrik emlék.
30. szombat Marketing szakmai nap

30. szombat Tájfutó Gála
31. vasárnap Edzői konferencia
31. vasárnap Silvanus edzés

Február

6. szombat TTEV
7. vasárnap Silvanus edzés
14. vasárnap Silvanus edzés
20. szombat TTEV
21. vasárnap Silvanus edzés

AMIKOR AZ ERDŐ NEM ELÉG AKADÁLY

Tizenvalahány kilométer terepfutás sok szinttel, pataokban gázolás, sárosan célba érkezés. Nem, nem a tájfutásról van szó, hanem a pár év alatt nagy népszerűsége szerzett akadályfutásról, amelyben a férfi mezőny itthoni legjobbjait a tájfutóként is ismert gyöngyösi Tóth Ádám.

Komoly akadályfutó versenyeket – amelyekre direkt külön építenek olyan akadályokat, mint pl. szögcsatornát, kötélhálót

átmászás, nyílt tűzön átvágás, stb. – néhány éve rendeznek Magyarországon. Az első versenyt Fighters' Run néven 2012 áprilisában a Békéscsaba mel-

Fotó: Hegedüs Eugén

Fotó: Kürti János

letti pósteleki parkerdőben szervezte meg az ultrafutó Vozár Attila, de az év júniusában a Budapest Sportiroda is elindította a BrutálFutás névre keresztelt saját versenyét. Ádám (becenevén Pöti) már ezeken is az élmezőnyben végzett, bár ez nem mindig ment könnyen. Az egyik pósteleki versenyen ugyanis egy rövid időre elájult az áramos akadálnál, ahol alacsony feszültségű árammal töltött vezeték között kellett átvonni, de mindez a vizes akadály mögé volt időzítve. Pöti ekkor átpártolt a sportág legkomolyabb – és még inkább üzleti alapon szervezett – versenysorozatára, az ún. spártai futásra (Spartan Race). Itt áramos akadály nincs, viszont az összes többi nehezebb. Ezt egy amerikai központú cég szervezi szerte a világban egy-egy elvek szerint, de régiókra bontva. A közép-európai régió a visegrádi országokat takarja, Magyarországon az elmúlt években évente két verseny volt. Érdekes, hogy a régió összes versenyét a rajt/cél-aréna és az akadályok kiépítése szempontjából egy szlovák csapat szervezi, akik ezzel (persze a bontást is beleértve) akár egy hetet is foglalkoznak egy-egy helyszínen. Nagy valószínűséggel főállásban teszik, ugyanis a versenyekre a nevezés 40-80 EUR körül mozog, amit 2-3 ezres résztvevői tömeg kifizet. Az október végi eplényi versenyen pl. közel 2500 induló volt, és ugyan ennek jelentős hányada, talán a fele is külföldről érkezett, meglepően nagy számban indultak rajta olyan magyar amatőrök, akik talán még terepen sem futottak előtte. Ehhez képest itt az akadályok egy része még komoly

tájfutó múlttal is meglepően vad volt, pl. hogy keresztezni kellett a tavat, vagy teljes testtel elmerülni egy mesterséges dagonyában. A verseny vonzereje valószínűleg abban van, hogy lehet csoportosan nevezni – erre kedvezményt is adnak –, és mivel a rajtolás több blokkban történik, az egy csapatba tartozók egyszerre indulnak, és együtt tudják teljesíteni a pályát. Ha egy akadályon valamelyik csapattag békán, egy társ segíthet, a következőnél meg fordítva, így még céges csapatépítésnek sem rossz. Ha nagyon nem megy egy akadály egy versenyzőnek, a teljesítést kiválthatja 30 db négyütemű fekvőtámasz elvégzésével, amit az akadálnál lévő önkéntesek ellenőriznek.

A spártai versenyeknek három fokozatuk van, angol fantázianevekkel sprint, super és beast, amelyek tulajdonképpen rövid-, közép- és hosszútávot jelentenek. Az előbbi min. 5 km és min. 15 akadály, a másik kettőnél ugyanezek a számok 13/20 ill. 20/25. Az eplényi verseny középtávon zajlott, aminek a központja a sícentrumban volt, és természetesen felküldték a mezőnyt a fekete sípályán is. Pöti ezen a versenyen is harmadik lett legjobb magyarként, előtte két héttel pedig Csehországban gyűjtött be egy 2. helyet egy szintén középtávú versenyen. Rendeznek Európa- ill. világbajnokságot is, ezek közül Pöti egyelőre az előbbire jutott el, ahol 18. lett. Ugyanitt az egykori szlovák tájfutó válogatott Marian Davidík a 6. helyet szerezte meg. Már a középtávú versenyeket is másfél-két órával nyerik, a mezőny vége pedig akár 6 órát is kint van, ennek ellenére jövőre bevezetik a maratoni távú versenyeket is, amelyeken a táv. min. 42 km lesz.

Skuló Marci

Fotó: Szalai Csaba

Fotó: Viktor Staszny

Fotó: Tóth József

2016.
MÁRCIUS 19-20.
FÖLDEÁK
HAGYMATIKUM KUPA
FÖLDEÁK-MAKÓ

2016.
MÁJUS 14-16.
MACCABI KUPA
KISKUNMAJSA

2016.
JÚNIUS 12.
PAPP JÁNOS
EMLÉKVERSENY
ZSANA

2016.
SZEPTEMBER 3-4.
KÖRÖS-TOROK KUPA
CSONGRÁD

2016.
SZEPTEMBER 24-25.
JONATHERMÁL KUPA
KISKUNMAJSA

2016.
SZEPTEMBER 24-25.
MTBO (TÁJKERÉKPÁR)
KÖZÉPTÁVU OB
ÉS
JONATHERMÁL KUPA
KISKUNMAJSA

www.tajfutás.maccabi.hu

II. JÓZSEF ÉS LACY GRÓF

Az egyik legkülönlegesebb magyar király és „katonai tanácsadója” a térképkészítés terén is maradandót alkotott. A diktatúrák azóta is kedveznek a nagy térképezéseknek hazánkban.

II. József (1741–1790) nem koronázta meg magát Magyarországon, hogy ne kelljen az országgyűlést összehívnia, ezért a „kalapos király” jelzővel illették. Jellemző a róla szóló könyvek címe is: a császári Don Quijote, a császár-forradalmár. József Mária Terézia 16 gyermekéből az első fiú, kiskorától uralkodónak nevelték. Nem volt jó tanuló, de már 10 évesen azt jelentette nevelője a császárnőnek: Néminemű földrajzi előtanulmányokat is végzett már és megállapítható, hogy eziránt a tudomány iránt, valamint a topográfiai s a katonai természetű kérdések terén több érdeklődést tanúsít.

Még nincs 20 éves, amikor anyja bevonja – elsősorban katonai ügyekben – a kormányzásba, 1765-ben pedig társuralkodó lesz és német-római császárrá koronázzák, de ezek nem járnak valódi hatalommal. Türelmetlenül várja trónra lépését (1780) és közben rengeteget utazik, főleg gróf Falkenstein álnéven. Tízéves uralkodása alatt haterce (!) rendeletet bocsátott ki, az élet minden területét szabályozni kívánta az ésszerűség jegyében, például megtiltotta a koporsós temetést és a női divatot is megregulázta (volna). Nagyon sok hasznos kezdeményezése volt, ezek közül leginkább az oktatás és egészségügy terén alapított intézményei éltek túl dicstellenül véget ért uralkodását. Halála előtt visszavonta Magyarországot érintő határozatait, három kivétellel: a türelemi, a jobbágy és az alsópapságot támogató rendelet érvényben maradt és a térképezést is csak felfüggesztette.

Franz Moritz von Lacy gróf (1725–1801) ősei a normandiai Lassy-ból

Lacy gróf olajfestményen

menekültek Írországra, majd Livóniába (ma a Baltikum része); apja 1698-ban orosz cári szolgálatba lépett. Franz Moritz Szentpéterváron született, 12 évesen Poroszországba majd Ausztriába költözött és 1743-ban belépett a hadseregbe. Végigharcolta a korszak háborúit és közben gyorsan emelkedett a ranglétrán, már 31 évesen tábornok lett. Bár

A császárnő és fia Müller térképén

jelentős haditetteket is végrehajtott, igazán emlékeztessé hadseregszervezési tevékenysége tette. 1763-ban az Udvari Haditanács (Hofkriegsrath) tagjává, majd 1768-ban elnökévé nevezték ki. A rengeteg munka aláasta egészségét, 1773-ban minden tisztségéről lemondott, ettől fogva békeidőben csak katonai és politikai tanácsadóként működött. Nem házasodott meg és gyermeke sem született; 1765-ben megvásárolta a Neuwaldegg kastélyt (ma Bécs Hernals kerületében), sírja a parkban (ma már erdő) található. Az épület sokáig szálloda volt, majd magántulajdonba került és egy oktatási intézmény működik benne; nem látogatható, de a nagyterem és a park rendezvényekhez kibérelhető.

József és Lacy 1758 januárjában ismerkedtek össze, amikor egy téli kiránduláson egy szánba kerültek. Hamarosan síríg tartó barátságot kötöttek, II. József külön búcsúlevelében köszönt el Lacytól (névét Lascynak is írják, Bécsben e néven őriz utca az emléket). Találkoztak

A Neuwaldegg kastély

elképzeléseik a hadsereg fejlesztéséről, olcsóbbá tételéről, felfegyverzéséről. Abban is egyetértettek, hogy a hadsergek és az államapparátusnak pontos térképekre és adatokra van szüksége a helyes döntések meghozatalához.

Először is rávették a hadsereg vezetését és Mária Teréziát az első katonai felmérés elrendelésére (1764), de mivel tudták, hogy ez elég sokáig fog tartani (1787-re lett készen); megbízták a Székesfehérváron született Ignaz Müllert (Müller Ignác, 1727–1804), hogy a fellelhető alapanyagokból, első sorban Mikoviny Sámuel megyetérképeiből egy minél pontosabb Magyarország térképet készítsen. A közel öt éves munka eredménye „a magyar térképtörténelem egyik legnagyobb méretű, és művészi kvalitásait tekintve talán legszebb térképműve” lett, ahogy az Országos Széchényi Könyvtár (OSZK) Térképtára méltatta, amikor díszhelyre állította a pompás alkotást. A térkép rézmetszetként 12 lapon jelent meg, szép kartusokkal (rajzokkal), de nyomtatás után is titkos marad, a kor többi részletes térképével együtt. József szerepét mutatja a térkép elkészítésében, hogy a császárnő mellett az ő arcképét is elhelyezték az első lapon.

Az OSZK mellett csak a Hadtörténeti Térképtárban van közgyűjteményben teljes példány, erről készült az ELTE Térképtudományi Tanszékén 1982-ben faksimile. Összeállítva 240 x 200 cm a

Lacy szobra a Mária Terézia emlékmű mellékalakjaként, kezében térképpel

térkép, nemrég egy aukción felbukkant egy szép példány: kétmillió forinttól indult a licit...

Az első katonai felmérésről részletesen írtam e sorozat legelső darabjában (Tájéoló, 2006/1), most csak röviden: A kor legnagyobb és legérzékenyebb topográfiai felvétele, 1 : 28 800 méretarányban. Kézírtas szelvényei Bécsben hiánytalanul fennmaradtak, ma már georeferálva bárki tanulmányozhatja őket a hungaricana.hu-n, rengeteg más térképcsdával együtt. A terepes lapokból többféle levezetett térkép is készült, gyönyörű a 115 ezres változat, amely II. József személyes használatában volt, de nagyon szép a 192 ezres is, amely 43 szelvényen ábrázolja hazánkat Erdéllyel együtt. Ebből készült egyszerűsített térkép a Helytartótanács és az alsóbb közigazgatás számára is.

Trónra lépése után II. József belefogott reformjai sorába, a megfelelő döntésekhez igyekezett naprakész információkkal rendelkezni, többek közt 1784-ben elrendelte hazánkban is a népszámlálást. Ez házámozással is együtt járt és nagyon zavarta a magyar nemességet, a császár halála után igyekeztek mindent megsemmisíteni. Még jelentősebb volt a kataszteri térképezés, ami a nemesség adóztatását készítette elő és szintén csak katonai segítséggel lehetett véghezvinni. Az általános adózást és a pontosabb kataszteri felvételt majd egy másik önkényuralom vezeti be 1850 után.

Hazánk részletes (befejezett) térképsorozatai lényegében mind elnyomatás alatt születtek, a három katonai felmérést az osztrák hadsereg végezte, 1940 után német nyomásra készült el az 1 : 50 000-es sorozat és később a szovjet befolyás alatt készülték felméréseink. Amikor lazlalt a „fegyelem”, rögtön leállt az 1 : 25 000-es térkép készítése: az 1969-ben megkezdett kiadást 1985-ben hagyták abba, több mint száz lap sohasem jelent meg.

**Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára**

hegedus.abel@mail.militaria.hu

Részlet a 192ezres térképből

multiNavigator.hu
térképész · outdoor · navigáció

**EGYEDI AKCIÓK,
ÁLLANDÓ KEDVEZMÉNYEK!**

Tájélot 2015 6. szám **39**

WEILER VIRÁG ÉS BAKÓ ÁRON TAROLTAK A FŐISKOLÁS OB-N

A Szombathelyi Egyetemi SE rendezte az idei Főiskolás és Egyetemi Bajnokságot a vasi megyeszékhelyen. Ezzel 17 év szünet után került sor Szombathelyen komolyabb versenyre – 1998-ban az ifi EB elődjének, a Youth Match-nek adott otthont a város.

A rendezőség már az előkészületekkel igyekezett emelni a verseny rangját, hiszen mind a három futamra új térkép készült, beleértve a sprint számot is, aminek a megrendezése nem is lenne kötelező eleme a bajnokság programjának. Ráadásul a sprintverseny célja a főtéren került kialakításra, és a versenypályák számára az ókori római Iseum területe is meg lett nyitva. Mind anyagi, mind szervezési téren nagy segítséget biztosított Koczka Tibor alpolgármester, aki évtizedek óta tájfun a rendező egyesületben, és egyúttal

a verseny egyik védnöke is volt. Sajnos egy rendezői hiba miatt két ellenőrző pont nem volt a helyén, ezért kényszermegoldás-

ként (hogy bajnokot lehessen hirdetni) az érintett átmeneteket érvénytelenítették. Ez eredményben nem befolyásolta az ered-

A váltóverseny a Falumúzeum területén volt

ményeket, mivel a pályák sok rövid átmenetből álltak, nem volt komoly útvonalválasztás. Erre ugyan a belváros és a most elkészült térkép nagyon is lehetőséget adna, de csak az autóforgalmas utcák használatával, amire a péntek délutáni csúcsforgalomban nem volt lehetőség. Talán majd egy másik, még komolyabb versenyen.

A lányoknál szoros csatában dőlt el az elsőség, Weiler Virág kilenc másodperccel verte Kovács Filoménát, úgy, hogy négy ponttal a cél előtt még azonos idővel álltak, a harmadik helyre Bertóti Regina jött be. A fiúknál sem alakultak ki nagy különbségek, Bakó Áron húsz másodperccel végzett Fehérvári Dániel és huszonöttel a több mint egy éves betegségből felépült Liszka Krisztián előtt.

A sprint versenyt látványos megnyitó követte a főtéren, majd a meghívott vendégek és a csapatvezetők számára egy fogadással készült az egyetem, míg a versenyzőket egy ingyenes könnyűzenei koncert várta. Ezek mind plusz programként kerültek be a korábbi évek MEFOB-jaihoz képest. Sajnos a Zaporozsec együttes koncertjén elég csekély volt a hallgatóság, mert a versenyzők fáradtak voltak a verseny, valamint a végigállt megnyitó után, és inkább a szállásra mentek. Az extra programok időzítése is egy tanulság a későbbi rendezők számára. Szombaton a váltó következett, amit szintén sprint formában rendeztek, de másik helyszínen, a Csónakázó-tónál. A lányoknál a Budapesti Műszaki Egyetem győzött Dénes Orsolya, Kadocsa

Rebeka, Weiler Virág összeállításban végig vezetve a versenyben, fokozatosan növelve az előnyt. A második helyen a Nyugat-Magyarországi Egyetem (Kövér Csilla, Kiss Johanna Eperke, Szabó Erika), a harmadikon a SOTE (Vass Luca, Cserkúti Dominika, Bertóti Regina) végzett. A fiúknál is a BME lett a bajnok, ők "csak" a második körben álltak az élre, de végül négy perc előnnyel nyertek Bugár Gergely, Kovács Bertalan, Bakó Áron felállásban. Mögöttük izgalmasan alakult a verseny, hiszen a második-ötödik helyezett váltók huszonhét másodpercen belül érték a célba. Második lett az ELTE (Kirilla Péter, Strok Mihály, Liszka Krisztián), harmadik a Nyugat-Magyarországi Egyetem (Nagy Patrik, Iski Richárd, Kazal Márton).

Elindult a férfi váltóverseny

A nők is elrajtoltak a váltón

A vasárnapi normáltávra a város melletti parkerdőben került sor, szinte extrém időjárási körülmények között (eső, szél és hideg). A lapos, nagyrészt jól futható terepen sokpontos, de gyors pályakon futott a mezőny. A lányoknál megismétlődött a pénteki sprint eredménye, ezúttal nagyobb különbségekkel: Weiler Virág mögött nyolc és fél perccel következett Kovács Filoména, majd újabb hárommal Bertóti Regina. A férfiaknál Bakó Áron dominált, 4'48-as kilométer átlaggal teljesítette a pályát. Kovács Bertalan öt-, Bugár Gergely már tízperces lemaradással lett dobogós.

Jövőre ez a bajnokság átkerül a tavaszi szezonba, Miskolcon kerül majd megrendezésre áprilisban. A nyári világbaajnokság előtt ez lesz a főpróba a rendezőknek, egyúttal válogató verseny a résztvevőknek.

Molnár Péter & Scultéty Márton

Fotó: Szerdahelyi Zoltán

A rövidtávú verseny egyik pontja

ELŐRE A MÚLTBA

Még április végén rendezett a DTC a Bükkben egy – mai divatos szóval – unortodox versenyt, amely utólag is megér egy elemzést. Az F21 pálya első fele a leghosszabb átmenetben futott útvonalakkal a következő két oldalon látható.

A helyszín a Papság tékép volt, és a megyehatár felőli, jobban kijavított részen került sor Heves, Nógrád és Jász-Nagykun-Szolnok megyék diákolimpiájára középtávon. Már ez is jelent némi furcsaságot, ugyanis a B-A-Z. megyei diákolimpia nem ez volt, azt Miskolchoz közelebb, egy hétköznapi napon rendezte meg a DTC. Ugyanakkor a verseny normáltávú válogató is volt a junior és a felnőtt VB-kre, így részt vett rajta az élmezőny is. A pályakitűző Less Áron a pálya első részében a 70-es évekre jellemző kevés ponttal és hosszú átmenetekkel lepte meg őket, majd a célhoz közeledve a diákolimpia által használt területen több rövidebb átmenet volt a pályákban. (Az utóbbiak a jobb olvashatóság kedvéért a térképen már nem láthatók.) Áront kérdeztük a részletekről:

„A válogatóra mindenképpen a normáltávú szám IOF által meghatározott profiljához illeszkedő pályákat akartam kitűzni, vagyis amik fizikailag jelentenek kihívást a versenyzőknek komoly útvonalvá-

lasztásokkal, de az ellenőrzőpontok nem nehezek. Szándékos volt, hogy az útvonalválasztásos átmenetek a pálya első részében voltak, és a technikásabb rész ezek után következett. Egyrészt így nehezebb volt váltani a tájékozódási technikában a versenyzőknek, másrészt nemzetközi tanulmányok is igazolják, hogy ha fordítva van, akkor könnyen egymásra futnak a versenyzők, és a hosszú átmenetben sem szóródnak. Az is szempont volt a hosszú átmenetek kapcsán, hogy a térkép a céltól távolabbi részekben az utolsó itt rendezett verseny, az 1998-as ONEB óta gyakorlatilag nem lett kijavítva, a felülvizsgálatra a stekekkel együtt 3 napom volt. Ami számomra is tanulságos volt, hogy az a terep, ami 17 évvel ezelőtt alkalmas volt egy normáltávú bajnokságra, ma már nem biztos, hogy az, a versenyzők túl durungnak találták. Több kritikát kaptam a hegyesszög miatt is, de szerintem ez belefért, a 6-os pont messziről látszott, és az érkezési/kifutási irány is jelentősen eltérhetett az egyéni útvonalválasztások során.”

Az 1-2 és a 6-7 átmenet egyébként

nem csak az F21A, hanem az N21A és az F20A pályákban is benne volt, bár ők a kettő között nem fogtak annyi pontot. Áron koncepcióját igazolja, hogy a Routegadget-be berajzolt útvonalakat szemlélve ezekkel a kategóriákkal együtt sem volt két versenyző, aki ugyanarra ment volna. Hogy az 1-2 átmenetben mi a legjobb útvonal, az gyakorlatilag máig kérdés, mivel az F21-es mezőny által futott idők szóródása nagyjából a versenyzők gyorsaságának felel meg. Vagyis ha Bakó Áron és Baumholczer Máté dél felé mennek, valószínűleg jobb időt futnak arra is, mint a többiek. (A nőknél Szerencsi Ildikó a legdélebbi megoldást választotta, úton kikerülve az erdőszéltől délkeletre lévő hegyet is.) Az azért biztosan megállapítható, hogy Vajda Balázs átreszelése közepén a hegyeken nem volt nyerő megoldás. A versenyzők visszaigazolták Less Áron másik feltevezését is, hogy nehéz volt mentálisan kezelni azt, hogy 80-100 perc futásnál még csak a 7-es pontnál jár a versenyző (vagy a rövidebb kategóriákban 60 perc után még csak a negyediknél), ott viszont egy váltás jön a pálya stílusában. Igaz, a futott idők – főleg a nőknél – meghaladták egy átlag hazai normáltávú verseny idejét, és közelebb voltak azokhoz az időkhöz, amiket a VB-ken a magyar versenyzők futnak ebben a versenyszámban.

Skuló Marci

Répáshuta-Dél 2015

Helyesbítés és rajz: BÉRES András (1998),
ZSIGMOND Tibor (1998), SOMLAY Gábor (2008)

Felülvizsgálat:
LESS Áron és SÜMEGI János
(2012. október)
LESS Áron (2015.04.13.)

MTFSZ engedélyszám: K-1488/2015.
Térképfelelős: Debnár Zsuzsanna
info@diosgyoritz.hu - +36304428425

Kiadó és jogtulajdonos:
Diosgyőri Tájékozódási Futó Club

EGERERDŐ ZRT.

B.-A.-Z. megyei Normáltávú Bajnokság
Felsőtárkány - Répáshuta - 2015. április 20.

Méretarány = 1:15.000
Alapszintköz = 5m

ÉSZAKERDŐ ZRT.

1-2 átmenet - légvonaltáv: 3247 m

Bakó Áron	22:27
Gösswein Csaba	23:39
Baumholczer Máté	23:41
Tugyi Levente	25:50
Bugár Gergely (szagg.)	26:31
Tölgyesi Tamás	26:38
Zsebeházy István (szagg.)	29:23
Vajda Balázs	31:17
Balabás Péter Gergő	34:16

A BORÓKA KUPÁN JÁRTUNK

Akarsz Egyedi akciók november második felében

OLCSÓBBAN
vásárolni?

-20%

-30%

-40%

-50%

-60%

**BLEKK
FRÁJDÉLY**

multiNavigator.hu
terepfutás – outdoor – navigáció

1134 Budapest, Dózsa György út 63. (bejárat az Angyalföldi út felől) email: info@multinavigator.hu

Címlap: Gyönyörű őszi erdőben futhattak az OCSB versenyzői a Bükkben rendezett OB-n.

Hátsó borító: Szinte repül ez a versenyző az Őszi Spartacus Kupa egyik pontjának közelében.

a Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

HU ISSN 1215 8526

1215-8526